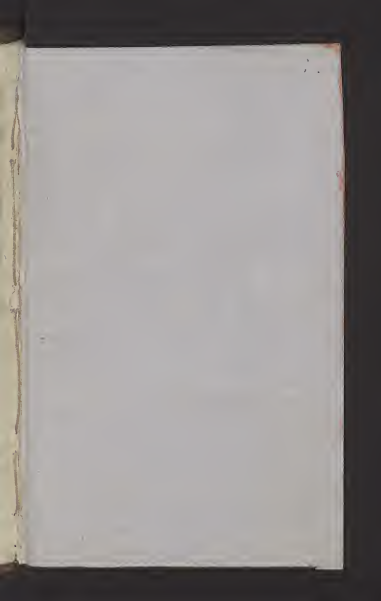

2.240
Sel

12.

1. Jónas Spámadur
= Ein alvarleg Iðran^r predikun
skripad í þýzku máli af
Dr. Nic. Selneccero.
pr. a Kólum 1619.

2. 53 kapit. Esaiæ, um
Daudan og Þinuna Christi
utlagðr í þýzku máli af
Dr. N. Selneccero.
pr. a Kólum. 1606.

Æintugaste og
Þridie Capitulæ Spæ
mansins Esaie.

Um Daudan og Þíimuna Her
rans Jesu Christi vors
Lausnara.

Þilagdur í Þýsku Mæle/af Doc
tor Nicolao Selneccero.

Prentadur á Nolum
Anno. 1606.

Lxij. Capitulo Esaie.

Stu þu/ mið þion mun þor-
sialega giora/ z hñ mun þor-
hefiast/ og miðg hætt vpphæf-
est verða. So þ marger mu-
nu hneyglast a þonium/ ap þu hñs Asia-
na er vidurstyggelegre heildur est aßara
Masia/ z hñs Yperlitur heildur est Man-
nasia sona. Est hñ mun med þessu ypero-
dreipa margar Þioder/ so þ eirnen Kon-
garner munu sñnum Munne saman halda
þyrer þonium. Þuiad þeim sem eckert er
þar ap fufigiort/ þeir somu munu sñ þ
med þagnade/ Og hiner sem þar hapa
ecke neitt vt ap heyrð/ þeir munu merk-
ia það.

Est huor fruer vorre Þredikun? Og
huorium verður Armlæggur Drottins op-
enberadur? Þuiad hafi sprettur vpp hia
þonium lifa sem Biderufur/ z so sem öf-
ur Root wr þurru Lande. Nñ hepur öng
uafñ Frjðleika nie Segurd. Biter saum hñ
z þar var eckert Allit/ so ad vier hepdum
mætt

maest girnast hann/ Hafi var sa hafi allra
pyrerlitnaste og hafi þorsmanarligaste/
pullur af Sorg z Siukdome/ So var hafi
þorsmædr ad Mæfi byrgdu sýnar Afsta-
ner pyrer hönun/ þar pyrer ættuðu vier
hafi einstis.

Sannarlega þa bar hafi vort Kranke-
dome/ og vorum Nrygdum hlod hafi vppa
sig. Ef vier hieldum hafi pyrer þafi sem
plangadur var/ og af Gude være sleigen z
þjündur. Ef pyrer vorra Misgiörda sak-
er er hafi særdur/ og pyrer vorra Synða
saker er hafi lemstradur. Negningen hun
liggur a hönun/ vppa þad vier hepdum
Fridefi/ og pyrer hans Beniar erum vier
Neilbrigder vordner. Vier þorum aller
ville sem Sauder/ huer ein rampade sif-
na Gøtu/ Ef Drottefi lagde allar vor-
ar Synder vppa hafi.

Þa hafi vord straffadur og þjündur/
vpplauk hafi ei sýnum Mufte/ lufka sem
Lamb þad til Draps er leidi/ z so sem sa
Saudur sem þeiger pyrer þeim ed ryger
hafi/ og vpplytur ei sýnum Mufte.

En wæ þeirre Angist og þeim Döme
er hæfi i þurt numen/ Hæw mun leingð
hans Lijp daga meiga vlsseigia? Þuiad hæfi
er ap Jorðu lipande Maña i þurt sliten
þa ed hæfi þyrer Misgiörda saker mñns
Folks plangadur var. Og er grepfradur
ljúka sem sa hæfi Ogudlige / og daefi eins
ljúka og hæfi Þorriþke/ þo ad hæfi heþde öng
uum oriett til giört / og þo eingefi Svif
wære þundefi i hans Muñe. En Drot-
tefi villde so fremia hann nidur medur
Krankdæme.

Fyrst hæfi heþur nu sitt Lijp til Synða
offurs vlgieped/ Þa mun hæfi Sæde hæ-
þa og alleinge lipa. Og Drottins Ap-
om mun þyrer hans Nönd þrañganga.
Þar þyrer ad hans Söul heþer Erþide
dreygt/ mun hæfi Þegnud sia/ z nægd hæ-
þa. Og þyrer sjña RYNNJNÖ/ mun
hæfi/ min Þion sa hæfi Riettlaate/ marga
riettlaata giöra/ þuiad hæfi ber þeirra Syn-
der. Þar þyrer mun eg hönum mñfen
þiölda til bytis giepa/ og hönum skulu
þeir Dplugu ad Nerþange skiptast /
þar

þar þyrer að hann hefur sít Enþ i
Daðasi vðgiefed/ z er a medal Spilluir
fianna reifnadur/ og hañ hefur margra
Synder bored/og hefur fyrer þpertröðlu
Mofionum beded.

Sia/ Miñ Þion mun þorfiælega
giora/ z et.

Þesse Capitule er so sem Siesiodur z
gullegt Clenodum / z hiñ allra dyr
legaste z besta Riærne i bland allra Spæ
manna Predikaña / z alls Spædoms Le
saie. Og þo að Esaias i öllum sñnum
Predikonum og Spædomum þra vppha
pe til enda sie merkelegur dyrdlegur z hug
gunar samlegur og völdugur/ þa er hañ
þo i þessum Capitula so veglegur z mer
kelegur/ að eckert þañ dyrdlegra og æðra
að þiñast edur vtealast. Þuiad hañ talar
hier um Mesiam vorn Herra Jesum
Christum/ um hans Þjñnu/ Daða z Op
risu/ ecke öðru vñs en hiñ heþde vered þar
nalægur/ og heþde sied það allt þyrer sñn
um Augum/ huörnen það gieck til/ þar
hañ hefur þo lifað og predikad / sið hñd
rud sið z þiñtiu ærum þyrer Hingad þurd
en Christi: Og i Raun og Samleika/ þa
2 iij. er þij.

er þesse Capitule/so og ljúka sa 22: Da
nida Psalmur/sa herlegaste Spadomur
og su agiætasta Predikun sem verða má
um Þýnna og Daudan Herrans Jesu
Christi. Þennan Capitula ættu öll goods
þvæ & gudhrædd hiórtu að elska & jðka/
giðra hæn sier kunnigan/og læra hæn þyr
er utan/sier til Truarstyrkingar/& þugg
unar/og þar með i burt að drýpa eldile
gar Diöþulfrins Þýlur og Arafer/einkum
i Daudans Neyd og Angist/þa hæn vill
skielpa oss með þiöldu eða Stærd vorra
Synda. So sem ein lærdur Mædur a vo
rum Dögum a sinne Sottar sang/ þyrer
sin Aþgang hefur meðkient & jatad/seig
ande/Tu sic eg/& nu reyne eg/sagde hæn
huðrsu gott og gagnlegt það er að læra
Guds Ord/ og kunnia það þyrer utan þa
Barndome (þutad hæn hafde þa hæn var
Barn/orðed að læra þennan 53 Capitula
(Esale þyrer utan) Tu vil eg(sagde hæn)
eðle taka allan Veralldarennar Aud og
Ríktum Gull og Silpur þyrer þa þugg
gun sem hær stendur/og þesse Capitule
veitir mér nu meire þuggun en allar að
rar Bætur i Heimenum huðrut Napne
sem þær nepnast/& et:

Enn vier vilium að þessu sinne eðle
þræn

þram setia allan Lærdom um þínu og
Dauda Herrans Christi / heldur að eins
vtskyra & leggja Textan þessa Capitulas
stutlega / En hvað annað sem ahrærer
Lærdom um þínu og Dauda Opprisu &
Ríked Christi / þar viljum vier christeleg-
um Lesara vísad hafa til Catechismus
og Vtskyringar allrar Historíunnar / um
þínu & Dauda Herrans Christi:

Sia þu / Min þion mun þorsia
lega gjöra / & c.

Þ þessare litillre Malsgrein er inne
þaled og bunden Herrans Christi Embæt-
te / hans Hlyðne og Jorþienan / hans Sig-
ur og aller hans Velgjörningar þa þú
hann kom af Modurlífi / & til þess hann
beyðe a Kroffenum: Þú að alle saman
var þad þorsialegt og Gude Föður þess
elegt Mánkynsins vegna / þu með hann
þeður Guds guddomlegu Ríktelæte þulla
næggin gjört / & af Reidenar Börnum vts-
þaled & gjört sier Erpingia / til allra sína
Guddomlegra Himneskra Audæða / þu ör-
iun hann vill so sem synum Börnum i öd-
rum heime veita og gjeða eilípa Dyrd /
Sölu & Salubialp. Syrer þessar Grei-
ner þallar hann sín elskulega og eingietna

A iiij: Son

Son sinn Þion eda Þienara/huór ed soðo
dan Þionustu og Verð Guds myskunar
hefur þið þorsialegasta/ og med større
Snilld og Speke vtriect og þramtugumt
med Ríeningum og Lærdome vinn Soður
sins Vilta/ med dyrum dasemdar Verð
og Jardtæknum/ Lærdomenum til styrk
ingar/ og med síne Þífl og Þýnu i huorre
hann hefur hlydne veitt sínum Himneska
Soður/ og Ríðrleik auðsinn Manlynnu/
þar med hapt Audmykt og Þolinngæde/
við þa sem hann þýndu og þrosspestu. Þessu
um hefur Faderen vitne þored opan af
Himnum/ i hans Skýrn/ og þar epter a
þegar hann þorklatadest a Stiallenn Thas
þor/ þa hann so sagde/ Þesse er minn elsku
legur Sonur/ þeyred og hlyded hönum:

Þu seiger Gud Fader hier/ **SJA:**
Hier ætte allur heimur vp ad ljóta/ og
hafa giötur a þessum Guds Þienara/
huór ed med Gude Soður er einn eilýpur
Gud/ en nu klemur hann af Himnum. opan
tekur vppa sig vora mandomlega Natt
uru/ lýður Þífl og Þýnu/ verður Þross
pestur/ lætur sitt Líf og verður jadda
ur vegna vorra Synda. Huór er þa sem
eckelætur sig þurda og þorundra slátt?
Huór er þa eckelætt og þræðest slátt
Öndur

Vndur og Sabame / og ecke þan ad vpp
 vakna vid slíkt / og seigia / Gud Almatt
 ugur hialpe oss / Huad er hier a þerðum?
 Huor er þan sem so lætur plæga og þína
 sig? Huor hanger a Krossenum? Huor er
 þan? Þad er Sonur min Drottin Jesus
 Christus (seiger Gud Almattugur) Avuþ
 Avuþ / hvar þyrer lýður þn so smannarleg
 an & sminrdelegan Dauda / & þu deyr þn
 so sargræstelega? Þad skiedur vegna þins
 na og minna Syndar. Sia þu þad christ
 en Madur / Gættu vid þine Synd / & ei
 lýpre Sýrerdæmningu. Sia þu / og vidd
 artíendu Guds Ríettlæte og stranga als
 varlega Reide i gegn Syndene / Sia þu
 Guds Nað & Miskun / sem vorra vegna
 ecke villde hlýpa synum Syne. Sia þu
 huornen Gud hefur þrífad / og med storo
 um Þrifs andsynt & i líose læted sin Rígr
 leit til vor / Rom. 5. Sia þu hier og
 hugleid ofeiganliga Aft og Elsku Gud;
 Sonar / sem Reide Guds hefur vpp a sig
 teted vorra vegna / og er daen þ þyrer oss
 aumar syndugar Manneskiur. Slíkt er
 þurðanlegt & dasamlegt / & vndur ma þad
 kalla / ad Himen og Jorð og Skiepnur
 Guds þapa kunnad ad standast sodðan
 Stormerke. Þar þyrer stendi hier ecke þor

giepens/ECCE/Sia þu. 1. Hvar hanga
er & deyr þar a Þrossenum? Það er So-
nur Guds. 2. Hvarn hangur þan þar?
Smáanarliga/harduglega. 3. Hvar? Hia
Móuönum/hia sínu eigen Solke/ i þeim
heilaga Stad. 4. Hvar þyrer? Hvors ve-
gnar Vegna vorra Syndar? 5. Hvar ligg-
ur þan/hvar þer þu? Reide Guds/Ból-
nan Lögmaalsins/ og Daudan/ bæði þið
míra og ytra. 6. Til hvors? Til þess að
setta & þorlætta oss við Gud/so vær mæt-
tum verða ríttlætar og sáluhölpner:
So sem seiger S. Páll 2. Cor: 5. Það
gamla er umliðit/siðit/Allt er það nýtt
ordit/og allt er það af Gude/sa ed oss
þorlætta við sálþa sig/ þyrer Jesu Christ-
um/ og oss þerur gíptit það Embætti
sem Forlætunena predikar. Þviad Gud
var i Christo/ og þorlætta heiminn við
sálþan sig/ tilreiknande hönum eðle sín-
ar Synder/ og þerur vppreist vor a með
al Orðit Forlætunarennar (sem avallt so
þliodar/ Sia/Sia/Það er Lambit Gu-
ds sem þer heiminsins Synder) So lerum
viter nu (seiger S. Páll) Sendebodar af
Christi Alþu/ þviad Gud amínnir þyrer
oss/Þar þyrer biddit viter yðr þyrer Christ-
um/lætit þorlætta yður við Gud. Þviad
þann

hann hefur hann sem æðingre Synd vísse
þyrer off að Synd gíðrt (það er) Gud
gíðrbe hann setan allra Synða / að hann
skyllde lúða Danda og Þýnu þyrer þær/
vppa það að vgr yrdum í hönum það
Ríttlæste sem þyrer Gude dyger (það er)
So að hans Ríttlæste skyllde reiknast
off til Ríttlætis þyrer Gude.

Enn huad eigum vier að sia / huad eiga
um vier að skoda? þar Gud fader broð
par so & kallar til mín & þýn / Sia þu/
Sia þu? Andsvar / Þetta sem hann talar
þramveigis / seigande / Minn Þion mun
þorsíalega gíðra. Sín elskulega eingíeten
Son kallar hann sinn Þion eða Þienara /
þar hann þó er eilífur saður almáttugur
Gud / með fódurnum & heilögum Anda.
Þennan Þion eða Þienara skulum vier að
lúta / huðr ed þó hann vgr Gud's Nýnd
þa þíellt hann það eðe þyrer Kæn / Gude
lútur að vera / heilðr lútelæfðe hñ síals
þan sig / tok a sig Nýnd eins Þions / og
værd lúfur óðrum Mótum / og að hegða
an þunden sñ Mæð / lútelæfðe sig síals
þan / & værd hlyden alle í Daudan / ía allt
í Krossins danda / Philip. 2.

Nu með þú að Sonur Guds þion
er off / og verður votta vegna eñ Mæð
er /

ur/verdur lastadur/lyttur/þorsmæði þyns
erliten/þrossþestur og lúplaten/þa neþn
er Gud Sader þaþ sin Þion/Huar æþv
er en nu meigum sia & merkia Guds þóð
urlega hlartanlega Aasi & Elsku til vor
aumra og syndugra: Þuad hvar þyrer
eda til huðrs añars er Guds Sonur Jóð
ursins Þion ordeñ/vtan til þess ad þiona
off? Ut seruum redimat, nec pater Fi
lio, nec Filius sibi ip̃i parcat. seiger S.
Bernhardus. Þad er/Saderen hliþde ecfe
Synenum/og Sonuren hliþde ecfe sialþu
sier/til ad endurleysa Þrælen/Þad er/Hñ
vard sialþur Þræll & Þienare/til þess ad
endurleysa off auma Þræla/vier sem la
um þangner & hertekner i Syndene & Dau
danum/Ja/þaþ verdur en minne en vier
erum/Vier erum enn nu Herrar ad reikna
þia hönum. Þaþ er Mannsins Sonur/
Þad er/ þaþ er minnunarlegre og minne
en adrer Men/ so sem þaþ seiger i 22.
psalme/Jeg er Madkur (sa vnder Soot
um verdur troden) en ecfe Madur/ þaþ
hlaut ad borga og bitala Saklaus þyr
er Sakada/enn vier sluppum lauser.

En hvar þyret Gud Sader kallar Chr
istum sinn Þion/ þad er skied þyrer þess
ar Greiner/ 1. Ad greinar munur giöð
ur ver

ur verða a mille hans og vor / Hann er
Frelsaren Endurlausnaren / en vier erum
þeir sem af þónum hrept & þeinged hóþ
um Endurlausnina / og erum þyrer þñ &
hans vegna við Gud þorljóttur / 2. Þetta
Þions Nafn þad þienner off ad þeckia
þlydne Guds Sonar / huórsu þñ var sýs
num Södur þlyden allt til Kroffens Dan
da til ad endurleysa og þrelsa Mannlegt
þyn / Þar þyrer talar þan so i þeim 16:
Psalme / Jeg þes sagt til Drottins / þu
ert min Gud / þína vegna þlyt eg ad ljó
da / þyrer þa þeillögu sem eru a Jörðunne /
og þyrer þa Þyrðarlegu / a þeim þes eg
alla minna Þecknan: Og i 40. Psalme
seiger Sonur Guds so / Þína vegna / min
Gud / giðre eg þad giarna. 3. I þridia
matta lærum vier af þessu Þions Nafni
ne / þuiljót vered þape hans þlydne & Þol
enmæde i Þýnunne: Ein trur og merker
Þienare þan er ecke oblyden nie þuerþrot
en / þan möglar ecke / & eige er þan mot
mólasamur. Söðþan Þienare þepne So
nur Guds vered i allre sime þieruist / þuad
þellst þan giðrer þa giðrer þan þad niz
goodu Giede / vilungr / er ecke oþolennio
ður / möglar ei nie motmóglar / þootar og
ecke þa þann ljódur / 4: Þetta Þions
Nafn

Nápn þiener off og so hníljt vered þape
hans Tru og Dygd i því sem hann ætte
ad giöra / Þuad það hepur þan hið alla
ra trúlegasta / og með stærstu Tru & Dygd
þorsíalega og vel vtríett / allt þvad Gud
Sader þapde þónum þípalad / og alle þ
þórþ var Máttynenu til Endurlausnar
Ríettlætis og eilíprar Salubíalpar / 5.
Þan er ecke ad eins Söðursins Þion / þell
dur vor / sa ed off hepur þíonad / og vor
ar Synder hepur vppa sig teked / og vor
ra vegna hepur Lögmaled vppþyllt & er
þyrer off orden Madkur en ecke Madur /
og Bólvan Lögmalesins.

En þar Gud Sader talar þramveig
is / ad þesse sinn Þion mune þorsíalega &
víslega giöra / það eigam vier ad skília
og vnderstanda ad vera talad um alla
þlyðne og Þorþíenan Herrans Christi.
Þorsíalega hepur þan stille Reide Guds
síns þínneska Söðurs / huðria eingam
Stíepna þúne ad stílla. Þorsíalega þep
ur þan þulla nægin giört þæde Guds str
anga Ríettlæte og so Lögmalesnu. Þor
síalega hepur þann Syndena apmæd og
þurt teked. Þorsíalega hepur þan yperuð
ed Daudan / Þorsíalega hepur þan Þíöþ
ulíns þópud og þelvíte sundur mæred
& níd

⁊ niður broted / Forsíalega / víslega / Fróþ-
tuglega og þullkomlega þa hefur hann
verkad og vtriett allt það sem tilheyr-
er Mann kynsins Endurlausn. Nu þylger i
Textanum þannveigis.

Og hann mun vpp hefíast / og miög
hætt vpphæpenn verda.

Líka so sem þyrérþarande Málsgrein
hlyder vppa allt það sem Christur giórde
og leid i sínum dauðligum Mándome /
so verður hær i þessare Grein talad um
Vpphæpning hans heilaga Mándoms /
og epter þessum tveimur stuttum Máls-
greinum hefur S. Þáll teked það hann
skrípár til Phil. 2. Cap. Syrst hefr Gudz
Sonur audmykt og lýtelæskad sig / ⁊ te-
ked a sig þions Mýnd / þo hñ være Gu-
ds Mýnd / og var hlyden allt til Dæda
Krossins / Síðan þar epter a hefur Gud
vpphæped hann / og gleped hñ rítt Næpn
húðrt ad er yper öllum öðrum Nöpun:

Uðffer veleggja þesse Ord vppa
Vpphæpning Christi a Krossins Træ / þu-
ar um skrípæd stendur Job. 3. So sem
Moyse i Eydemórkenne vpphoop Lífors-
men / so hlytur Mannsins Sonur ad verda
vpphæpen / vppa það ad aller þeir sem
trua a

trua a hañ þortapesti eðfe/ þellbur að þr
hæpe eilíft Líf. En i þessare Grein ta
lar Gud sérðelís um hans Dyrdarpulla
Soklaran/hans Vpprisu & Vppstigning
og Maiestat Christi og hans Dyrd/ þar
hañ nu i sínum Mañdome er sitjande til
Guds hægge handar/sañur Gud & sañur
Maður i jafne Mægt og Dyrd m; Söðu
urnum/hapande allt vnder sínum Footu
um/og vill til sín draga alla þa sem a
hañ trua/ so sem hañ seiger Joh: 12.
Þar hñ bæde meinar sjna vpphæfning a
Krossen/ og so hina sem epter Auðl og
Krossföma munde/ Þegar seg verð vpp
hæfen(sagde hañ) af Jördunne/ þa vil eg
all a draga til mín/ sem a mig trua.

Þaðen er nu Christur vpphæfen yper
Syndena Daudan Heluðte og Döðpulen/
i síne Dyrdarlegge Vpprisu/ og yper alla
Glöcku/so sem hañ sialpur vottar/ epter
það hañ var af Daudanum vpprisen/
Matth. i sýðasta/ Mier er gieped alle
Valld a himnum & a Jördunne. Þar ep
ter er hañ og so miög hætt vpphæfen i
síne himnapör/med huorre hñ hefur sett
sig til hægge handar Guds síns himnes
ska Söðurs. Og með slíku mote verður
i þessare Mælogrein stuttlega avhöfð/
huörn

huðnen hantad sie Ríðum Christi / og
huad hañ hapest ad þa sinn Uppris /
til hins síðasta Dags / líka so sem i þyr-
re Greinene var þa sagt / huad hñ skyll-
de hapest ad hler i Heimic / allt til síns
Danda a Brossenum.

So þad marger munu hneyglast
a hönnum.

Meiningen er þesse / Gud Fader hefur
ut ad vísu sagt / vin sinn Son / ad hann
munu alla Glute þorsialega gíora / & ept-
er þad þa hann er so læðadur / þa munu
hañ vpphæpen verda / En þad mun so
ganga til / ad allmarger munu hneygla sig
a hönnum / þuiad þad þyrer Gude er þors-
sialegt / þad munu þeir þorsma og hall-
da þad heimsku / & tala lasisamlega þa r-
vm. Þeir vilja hapa einu Messiam epter
sínu Síne / sa ed hefur veraldlega soþ-
þrakt / eins & adrer Kongar / og vundet sitt
Valld brytur alla heidungia / & et. Enn
ap þui ad Messias Christus hvar eðfe
vppa soddan / helldur vppa þad huðnen
hañ kunne ad hialpa huðrium Mañe til
ei líptar Dyrðar i epterkomanda Lífte /
Þar þyrer verðr hañ ap þeim þyrerliten
& þorkastadr / vagna þss sem eptersylger.

B.

Ap þui

Alþ þui að hans Andlit er vidurskyggt
legra enn annara Mañna/og hans Yper
litur heldur enn Mañna Sona.

Þuad Frjðleika og Yperbragd Herr
ans Christi ahrærer/þa hefur hann einget
Lyte hapt/Ei hafa Mem heldur giet
að þundad að hans Umgeingne og Dag
þare. Enn a þessu munu þeir steyta sig
og hneyrsla/að hann drottmar eðle so sem
adrer þeir eð Magt og Metord hafa í
þessum Heime. Þar þyrer sögdu Gyðing
gar so/ Þegar Christur kemur/þa veit
einget huadan hann er/enn þessan þectiu
vler/og lýka hans Södur og Modur og
Brödur/hann er tilkomulans Madi 7 1.

Eñ hann mun med þessu yperdreypa
margar Þiöder.

Það hefur slíka Meining:

Miög þætt mun hñ vpphafan verða/
enn þesse hans Vpphafning mun lýteð
Alit hafa þyrer holdlegum Augu/ Þui
að þegar hann þer að sundur mola Þiöð
ulfin s Höpud/og suipta hami sýnu Vall
de/7 yperstíga Dauban/ heluifte 7 Syn
dena/þa mun hann söðdan Alit hafa þy
rer Mönnonum/ að þeir munu hrista að
þönum Höpuden og seigia/ Stann/ þu
mætt

Mættlanse/ Þóskulega Brytar þu niður
 Mæsthered/ og Bygger þad vpp aptur a
 þremur Dögum? Þu hefur læstest hialpa
 öðrum/ enn sialpum þier gietur þu ecke
 hialpad/ & et. Enn i þia heidnum Mön
 um mun hann þapa annad Allit/ adra
 Virðing/ þeir munu þeigens þende með
 taka þad sem Gydingar þorsma/ þann
 mun stöckua a þa sijnn Blode/ þad er ad
 skilia/ þann mun giöra þa Sluttakara
 sinnar Þínu og sijnns Dauda/ sijnns Rietts
 lætis og sinnar Dyrdar/ Þuiad hann mun
 verða Kongur/ og þapa eitt Ríkte/ og ei
 mun hann þorgiepins vera Söðursins Þie
 nare/ þuiad hann mun margar Þiöder sier
 ad Erpingium giöra til eilijps Arps & Rí
 kis/ so ad hann sie ecke þorgiepins þinn
 Þion. Enn ap þui ad Gydingar sem þitt
 Jolk vera ættu/vilia hann ecke meðtaka/
 þa munu heidnar Þiöder þiggia þ/med
 myk lum Mannþiöllda. Og i þennan
 mæta lætur heilagur Ande Gydinga lyd
 þara sinn Veg/ þia þuörum ad þerrann
 Christur þann er ecke ariad enn einn afsteyt
 ingar Steirn/ & tekur þui til ad tala um
 Kallan heidinna Þiöda/ seigande.

So ad Kongarnet munu hallða sijnnum
 B ij. Munne

Munne þyrer hönum.

Það er að skíla/ Kongarfer m; öllu
nn þeirra Löndum & Ríkið munu ja-
ta og meðtíe nna/ að það sé allt vel og
þorsíalega gíort sem þu himneskur Það
er þessur láted skíe/ og þeir munu hallda
Munne sínum þyrer hönum/ það er/ þeir
munu eðfe lýta nie lasta hañ so sem Gyð-
ingar/ heilbur lopa dýrka og þrífja hñ/
og þiona hönum/ og velta hönum alla
þlyðne / so sem Gud Gyður þeim 72:
Psalme seig ande/ Láted vnderkísa yður
þíer Kongar/ og láted tysta yður þíer
Domarar a Jördunne/ Þíoned Drottne
med Ötta/ og gledied yður med þræðslu/
Minnef vid Sonen / & ct.

Þuiad þm sem eðfert var þar að fuffi
gíort þeir sömu munu sía það með þagn-
ade/ og hiner sem þar hafa eðfe níett að
heyr/ þeir munu merkía það.

Þetta eru heidnar Þíoder/ þær þóþ-
du eðfe Spámenina nie heilaga Rítning
so sem Gyðingar/ þeir eð Rítningena
heyrdu alla Sabbatz daga/ enn villo þu
eðfe hafa gæt a heñe/ En heidnar Þíod-
er þær munu merkía slíkt/ huórúm þ
var eðfe aður kunnigíort nie predíkad og
þær

þær munu þad medtaka þeigensamlega

Enn husr fruer vorte Predikan/ Og
husrum verður Armleggur Drottens
openberadur ?

Singad til hefur Spæmaduren tal
ad vm Verck & Giorðer Christi þra Vpp
hæpe hans dandlegs Ljfs/ og þra Alods
ur ljfe/ allt til hans Dauda a Kroffenū.
Þar næst hefur hann talad huad hñ þe
ur giort og vtriect þra sinne Vpprisu alle
til hins sýðasta Dags/ Þuiad hans Vpp
þapning hefur orðed a d giöra off nöcfud
Gagn/ & ct: I þridia mæta er hier og
þomed við þ Sneygðle sem rised er bæde
ap hans dandlegre Mætturu/ og ljfa o
dandlegre/ huad huortueggia þorsmæd &
þyrerlitæd verðr ap þeim Ogudlegu. Og
med þui ad hier verður fierdeiltis & eintū
talad vm Gyðinga/ sem Christum þors
smædu og þyrerlitu/ vm huoria S. Jos
hannes skripa r selgande/ Joh: 1. Hann
þom til sinnar Eignar/ enn þeir sem hans
voru/ þeir medtökn hanni ecfe/ Þar þyrer
epter þylger nu i þiorda mæta vm Ballo
an og Vmuenðan þiedinna þioda/ huora
su ad Þongarner/ þeirra Lönð og Rýke
munu medtaka Christum.

Þið.

Enn.

Enn hjer býrist ein hræðeleg ⁊ sár
Álögum um Óþacflæte þessa Heims/og
hljóðar hyn so:

Quær truer vorre Predikun ?

Þessa Máls grein þræmsetur S: Þall
Rom. 10. Og talar um þa enu sömu
Dantru sem Gyðingar hóþdu/ Sem hñ
villde seigia. Ecfe er skullden hja þeim
sem predika/ heildur hja Til heyrendum
um sem Euangelio vilja ecfe hlyða/hello
dur óþsætja þad/lasta þad og lyta/sem
End villde so sagt þapa/ Vier/Gud Sa
der/Sonur og Heilagur Ande eðlū/ vier
vottum þyrer Munn Spæmannanna og
Postula ña / og eingen medtekur vorn Vit
nisburd eða truer hönum.

Og huorium verður Armur Drott
ins openberadur ?

Sia/Miðg storer og merkel eger hlut
er verða hjer þodader og predikader/sñ
er/sa Voll þuge Arm: Drottins/m: huor
ium hñ yþerninnur Lögmaled/Daudan
Diöþulen/þelufte ⁊ allt illt/allt Heims
sins vegna. Seig þræm huornen kæn nöck
ud merkeligra ⁊ meira að vera en þetta?
Enn Heimuren hvar þar ecfe þar um/
þann þorherder sitt Hiarta/vill ecfe þad
þeyra

heyrar / og eft. þu hlyðar / og blýður so
 þorblindadur. Enn merkt þu hær / Hann
 sa sem þyrst i vpphæpe þessa Capitula
 verður nepndur Dion Drottins / hann nepndur
 est hær nu Vollungur Armur Drottins /
 so sem S. Johanes seiger / Aller hluter
 eru þyrer hann (þad er þyrer Orðed) Skap
 ader / þ Orð nepnest hær Armur Drottins
 / þu ad þyrer hann / so sem þyrer voll
 dungan styrkuan Arm verðum vier leyster
 og dregner vor Syndenne Daðannum og
 Diöþulsins Vallde. Og er hær vel merkt
 ianda / ad so sem Christur verður nepndur
 ur Viska og Speke Södurfsins / so verður
 hann og nepndur Almætte / þad er Armur
 ur Södurfsins / til Bevýsingar Guddomleg
 rar Natturnu & eirnrar Vndstöðu m; Söð
 urnum / þuert i mote þeim Villumönnum
 sem nepndust Ariani / þe ed neitudu Guðs
 Sonar Guddome. Guð vinne oss ad þesse
 Armur Drottins verðe oss vel openber /
 so ad vier möttu riertelega þeckia þessa
 Personu Christi / hnilytur hann eft / huad
 hann hefur giört & vtriert / & et: þu ad
 mænger eru kallader / enn þær Vtvalder
 þeir ed söðdan Openberan þa og öð lasti
 & heime blyhallda.

þu ad hann restur vpp þyrer honum /

B iij.

Syrer

(Syrer Gude Söður / ecke syrer heimens
um / hia huðrinn han hefur eckert Alit /
Putad heimuren þann þui ecke ad trua /
ad wr söndugre þurre Jördu kunne so a
vartarsamur Alderkaisur ad Roma)
So sem Kuestur / Og so sem Root wr
Þurrlande.

Einu Kaisur sem Auðrt þærrer / rennur
vpp ecke skiot t / heildur vex hann mög
seur og langsamlega / og einum ep han
vex wr þurre Jördu.

Med þessare Epterlíkingu verður so
sem þærra sioner sett huðrsa seint & lang
samlega þ hefur til geinged / ad Predik
aner Herrans Christi hape avört þærr
hia Mönönum / og þad sama beuissar
Gudspialleg Historia / huðrsa litlu goos
du ad han hefur til vegar komed hia þur
Phariseis og þorhertu Gydingum / Þar
lesum vter þeirra samtök og rædagjörð
er / epter þad han hafde vppuakad Laz
arü ap Dauda / Item / þegar Vardhallda
meñerner þludn þra Gröþenne og sögdu
þeim þra huad gjörst hafde. Huad & eir
nen halldanda sie ap hinum öðrum sem
ecke opsoektu Christum so sem Skript
lærd er og Pharisei / heildur heildu mög
ed ap

ed af hönum / so sem Palmadags Histor-
ian avísar / Þar um stendur so skrifad /
ad allt Folt kallade vpp og sagde / kross-
festu hann / krossfestu hann. Og þegar hñ
villde vppstíga til Himna / & saman sags-
nade þeim Ríettrundu sem þa voru í Je-
rusalem og í Betania / gíet þu til buad-
marger þeir voru ? Þad skrifar Lucas
ad þeir hafa vered allz ad tólu 120.
Aktor . 1. So seinnan og reglegan Fram-
gang þíck þad allt sem Christur hafde
þorsíalega vppbyriad & gíort.

Jannan máta / epter hans Himna-
þór / þa hann hafde sent þann Heilaga
Anda yper sína Læresueina / þa gíeck þ
vel til um nóckur Aar / en samt þíellu þar
til marguíslegar Hindraner / af Villu-
mónum & óðrum Vantrundum / so ad E-
uangelium Christi hefur valla breint og
omeingad vered í 200. Aar / so sem hei-
lager Lærepedur skrifa. So og votta
Sagnabækur chrístelegrar Kírku / huðro-
nen til hefur geinged vnder Þauadomens-
um / allt til vorra Daga / þar til ad Gud
vppuakle Lutherum / sa ed af Euangelij
Lærdome hreinsade & flarade allan saur
ugleik Papistanna Villdoms: So hefur
ar í raun og sannleika / allt þad Christur
þorsíaleg

2 v:

þorsfalega giörde / langsamlegan þram-
gang hapt / og seinlega vared / so sem sa
Alldenkúistur sem ver vor þurre Jördu.

I þridia mæta / eþ vier vilium giöta
ad vorum Dögum / a huörum Gud heþ
ur i lios læted sitt heilaga Euangeliu /
þa voru allmarger i þyrstu sem medtoku
þad þeigensamlega / Enn nu rienar þad &
trenar þyrer allmörgum / & vill ecke syna
auðpt sem skyllde / sem Gud naðe & betre.

Um þau tno Örd Alldenkúistur og
Root / Virgultum & Radix, þa skulum
vier vita ad Guds Sonur hann verður
nepndur Alldenkúistur þyrer þessar Greins
er / fyrst vegna þorsmanar & þorðtúar /
þuiad þetta er heimfins Art og Natu-
ra / ad vilia þennan Kuist afsnyða vppa
rjúpa og slíta / hann nidurklopa & þryc-
ia / þess vegna ad hann hepur eckert Alit /
öngua segurd þyrer hans Augum / og þ
hñ ver vor söndugre & þurrlendre Jördu
þad er / hann er kominn af Gyðingum / &
af Jomfru Maria / þad tuent þotte i
þann tíma so sem avartarlaus & eins
skis vert & ætande þyrer Heimenum.

Þar næst nepnest Christur Alldenkúist
ur / vegna þess Auartar / þeirrar Blom-
þanar sem hann ber / Þuiad auallt hepur
Christur

Christur sjána Christelega Birkin/huór ed
a hann truer/ & Ser godan auórt allskyns
Dygda og godra Verka. I þridia mæta
nepnest hann þess vegna Alldentnistur/ad
hann gíegur af síer Sapa og Vókua/ Kræ
apt/ Líþgan og Líþ/ og eingin þarþ þ
ad ottast ad þesse Rustur mune af nóck
rum verda skadadur eda skaddadur so hñ
þalle. Allt Máñlege Ryn það er so sem
ein vísan þurr og dand Jórd og avæxt
arlaus/ En i þessum Alldentniste alleina
og huórge añar stadar þa þaum vier og
þinnum Líþ og Kræpt & allt gott añad.

Root verður hann nepndur þess vegna
ad hann er su Root og sa Vöndur Jesse
huór ed vpp er settur sem eitt Merke þyr
er heidnar Þíoder/ Esate 12. Cap. Og
er kómen af gamallre Rte Davíds so
sem af þorum Stóþne/ þar med þa er
hann Root og Grunduöllur alls Ríettlæ
tis/ allrar Sálubialpar/ so ad þar þa
eckle nóckur Míadur avórt ad þera/nema
hann miote þessarar Rootar/ þer/nema
hann vppbyggge og grunduolle sjína Tru
& Von vppa Christum.

— Nann hefur huórke Fegurd
nie Fríðleika.

það

Það hefur vered hia Gyðingum/ síð
þan epter a hia Ríettórum og Villumón
um/ líka eirnen hia þeim i Pauadomen
um/ r enn nu skiedur það hia off velples
um. Þviad ecke hlíðar þesse Grein vpp
a hollidlegan Frýðleik Herrans Christi/
vm huðrn skripad stendur ad hann hape
vered Mañna þrýðastur og best a sig kom
en/ad öllum Lídum og Línun/ þar m
ast samlegur og líupur i allre Umgeing
ne/ so sem vm hann skripad stendur i 45.
Psalme/ Þu ert sa allra Frýðastie a med
al Mañna Sona/ líupar og satar eru
þýnar Varer. Hier a beima giðrualle
Loptuðe Salomonis/ so og líka þ sa
Sagnamalur Nícepborus skripad hefur
vm Dórt og Dánleik Herrans Christi/ þa
hñ var i þeime þessu. En vm slíkt tal
ar Spamaduraen hier ecke/ helldur vm þ
sem Gud Fader hafde ædur talad/ ad sñ
Sonur munde alla hlute þorsíalega og
víslega giðra. Þetta þíker þýrer þeins
enun huðrke þrýðt nie þagurt/ þviad
Stýnsfemeñe líkar eckert nema það sem
er þagurt og asýnelege. Huðrsu þrýðeleg
og skrautleg var Messan i Pauadomen
med allre annare Þionustugiðrd? Þar a
mote þa er nu Þionustugiðrden miðgein
þóld

hólls og líftelmorleg hia þeim sem E-
vangeliúm hafa meðtekið/ þeir ed ecke
kunna að brosa síer að öðru enn Trúme
a Jesum Chrístum.

Þier saum hann/enn þar var eingin
Þrýðleike sem oss mætti lífa.

Þier ed þyrsta Kietur þraun Með-
Kiening Gydinga/þeir ed þyrer Þosulan
na Lærdóm og Kieningar snerust til san-
rar Truar/þeir sögdu so / Gud náðe oss
auma Syndara/ huðrsu þunglega hópu
vier syndgæð oss a vorum Messia? Þar
vies saum hans Dyrð og Dæmðar verk
þo vorum vier so þorþerter og stoðblínd
aðer/ad vier huðrudum þar ecke um/þar
var eingin Segurð/ eckert Alit/ það oss
líkade:

Þann var sa allra Þyrerlitnaste og
Þorsmannarlegaste þullur Þísta og
Giufðoms.

Þier hópuðum með öllu höllbleg Augu
(seigja þeir) vier kunnum ecke að skynia
aðað enn það sem var stundlegt og þyrer
Þeimenum þryðelegt / Þuad Þeimuren
Þorsmæðe/það þorsmæðum vier & lífa.
Þar þyrer með þui hann var so þerspílega
vileitka/ og so var þryggjelega með hann
þared/

þaræð/sem hinn mesta illræðis Mañ/ Hñ
var pullur Suida og Sinkdoms/ hñ var
hæddur/ hroðstryktur/ særdur og smannar
lega Þyrnum Kryndum/ þa Einnum vier
eckæ ad skynia huðr hañ vøre/ Þuiad vñ
vorn Messia hópdū vier alla adra meins
ing/ Vier huyudū eckæ añad/ eñ ad Mess
ias munde þyrer Heimenum vera veglege
ur og Dyrðlegur/ & ad huðr Mladur mun
de hapa og hallda hann i besta Heidre.
Eñ vid þeñan vorn sanna & rietta Mess
iam/hepur alle öðru vñs til geinged/ Og
enn meir/ seigia þeir:

So var hañ þorsmædur/ ad Wenn
þyrðu sijn Andlit þyrer hønnum/ þar þy
rer æckudum vier hann eckæ.

Þetta er miðg syndsamleg og blind
Orðt/ huðrrar vegna vier huyudum eck
ert vñ hañ. Vier vonudum epter foddan
Messia/ huðr eð med sinne Dyrðarlegre
Vegsend munde giðra off alla dyrðarles
ga þyrer Heimenum/ og giðra öll Verallð
areñar Ríðe off vndergiepen/ eñ a þessum
saum vier eckert þess Eyns/ heildur alle
annad þessu þuert a mote/ huðrsu ad hñ
vard ap vorum Hópdíngium þyrerliten &
þordæmdur/ so ad eingen þorde ad með

Bienna

Þienna hann/eingen þorðe að hallda með
hönum/þeir þær sem hans voru/ þr þor
duðu sér og þoru í þelur/ þeir lietu eðfe
sta sig/en súður heyrta til sín. Þuiad þeg
ar Pílatus villde láta hann lausan/ þa
þanfst eingen sem hñ þorsuarade með einu
Orðe/eingen sa sem stæðe hñ hönu/ eða
þæde þyrer hñ. Enn að Guðs Dome yð
er vorum Syndum/ og að hans Mýskun
ar Ræðe offt til Endurlausnar/ þar vissu
væ eðfe þar að.

So er lýklegt & vel trúanlegt/ að mæ
þssu mote minnu Gyðingar/ þeir eð þyrer
Postulana Predikun voru ríettruader ord
ner/ þæpa jatad & meðkínt sig þyrer Gu
ðe/ Eins og a vorum Dögum þæpa nær
ger gíort/ og Guðe þæðad/ þyrer Opne
þeran og Auglýsing síns Heilaga Orðs/
það að þeir sé allþær sem þ gíora.

Samharlega þar hann vorn Siuk
dom/ & vorum Þýssum hlóð hñ vppa sig.

Þesse Máls grein er hñ allra agíxt
asta & þellsta í öllum Spamaña Bókum.
Og hær standa tús Orð / sem er/ Siuk
domur / og Þýss edur / Þýna. Þuad þau
merkia/ það þær offt vor Heilög Truar
þatning/ Þuiad þesse Siukdomur er þuær
þe hóð

Þe Hópsdverkur/nie ónnur Þýsl eða Þýna
í Mánsins Líþe eða Límum/hellur er
það soddan sem Chrístur hefur líðed/ad
ómögulegt var að vier mundum þ þaga
gíetad líðed eða þored. Þar þýrer er þíse
Síukdomur og Þýsl eðfe annað en vorar
Synder/og Strapp og Rupsing sem Syn
dónum hæper með ríettu. Það er/ eilíþ
Þýsl og Þýna. Þetta huórtueggia hefur
þań teked vppa sig og hefur þored það.
Híer eigum vier að læra að þeckia vora
Heill og Salubíalp/ 7 víta huadan þun
Þíemur/ og hallda off stadþastfliga þar
víd/ Þvíad a Hímne og a Jórdu verður
eðfe stórre Velgíórningur veittur en þíse.
Og þetta er það þuar vnn S: Jóhan.
Skýrare meínar/ þa þn m; Síngre sínum
víssar a Chrístum seígande/ Sía/ það er
Lámb Guds sem þer Heímíns Synder.
Þere þań nn Synder Heímíns/ þa þer þn
og líka múnar Synder/ þun þær eru þar
með. Þere þn þær/ þa þer eg þær eðfe.
Huad eg verð að þera/ það þer þań eðfe/
og huad þań þer/ það þarþ eg eðfe að
þera: Nu þer þań allar Heímíns Synd
er/ þar þýrer þarþ eg eðfe að þera neína
þeirra/hellur skal eg þullkómlega trúa
þun/ að þań þape allar þær þored/ Og
þýrer

þyrer söbban Tru verð eg laus og líðingur
við þær/ þar með riecttlatur & sáluhölp
en an alls tilstúðnings eignelegra Verka/
huðriu Napne sem þan heita/ þegar jeg
jðrast Syndanna og læt mier þær leidar
þíttia. Það er víst & þást/ Sola Dei gra
tia, edr, sola Fides saluat, enn ecke nóður
Slutur annar/ Þar ma eingin i mote mæ
la/en ep nóður giðrer það/ þa vil eg seig
ia sem David sagde/ Narrauerunt mihi
iniqui Fabulationes, sed non vt Lex tua
Þeir ranglattu þóðru með Sögur/ Enn
ecke þitt Ord.

Enn vier vilium yperuega sierhuðrt
Ord i þssare Malsgrein/ þuiad þan ha
þa merkelegan Lærdóm iue ad hallda/ &
dyrdmætan Siessod/ og þa haleitöflu
huggun sem neþnast þann a Himne og a
Jörðu: Þesse Ord taka þyrst i þurt þa
þneyrlan/ sem rised þepur. Þæde þia Gyd
ingam og þeidingium/ vegna lítelmo tleg
rar Personu Christi/ hans Lærdoms og
Embættis/ & allrar Audmyktar & Hlyd
ne. Það er vel satt (seiger þeilagur Ans
de) Christur mun líða Þýnu og Danda/
Enn hugleid þu huðr Söf & þpne þar
er til. Hvar þyrer skiedur það? þepur þu
það þorþient? Langt þígrre/ þan líður
C: þad

það vorra vegna/og hañ ber vorar Syn-
der/vorn Sinkdom/vorar Þýsler. Og
slykt er su vor þuggun/sem off ætte m-
riettu vppuekta til að þlyia til Christum
og leita Ræds og Hjalpar þia hönum i
giegn Synðenne/Daudanum/heluyte og
Diöplenium.

SATANNALEGA/ Þetta er Eid
ur Guds/alýka eða motlýkt sem þesse/
So sáñarlega sem eg lípe. O huad s-
erri veir/huðra vegna Gud suer (seiger
Tertullianus) Vid þeñan Eid þuggar sig
S. Þall/og seiger/Það er sáñarlegt &
Þyrmtætt Ord/ad Jesus Christur er kom-
en i Heimen/ad giðra Saluholpna þa
syndugu/a medal huerra jeg er þin hellste.

SATANNA/ Huðr hañ? Sonur
Guds og Mariu/enn einigen annar/ecke
giðrde það min eða þin Gooduert/ecke
heilagra Manua þyrerboon nie Forþien-
an/ecke Regluhalld Mvka/nie Hardlís-
þe Klaussta maña/& ecke þullnæggis boot
nóðrar Skieþnu/helldur alleina Quin-
uñar Sæde/það sundurtredur höggorms
sins höpud. Bloded Jesu Christi þ þreis-
sar off ap allre Synd/1. Joh: 1. Cap.
Og þia Esai seiger Gud/43. Cap.
Du hepur giðrt mter Erþide með þinum
Syndum

Syndum/ & Omak med þínum Misgjör
 ningū. Jeg/ Jeg er han sem apmaer þitt
 Ranglæte/ **WAX:** Han hefur vora Syns
 da byrde teked af oss og oppa sif/ & bors
 ed hana/ Þ er/ Han hefur fullnadar Boot
 og Bitaling glórt þyrer vorar Synder/
 og hefur endelega apmæd/ burt teked og
 kastad þeim. Þar þyrer seiger Johannes
 so/ Sia/ þar er Lamb Guds sem heim
 sins Synder ber og burt tekur: Þuiad miz
 þessu Orde/ ad bera edur burt taka/ þa
 verdur Christur skilenn þra öllum öðrum
 Mönnum. Vier höfum Syndernar/ kunnus
 um ecke vid þær lauser ad verda/ og ecke
 bera nie lýda Strapp og Kepsing Synd
 aña/ Enn Christur han er sa Kappen/ hñ
 er su Hetian/ sem gjöra kann huórtuegg
 ia. Stalpur hefur han öngua Synd/ Enn
 han bæde ber og i burt tekur vorar Syn
 der/ & lýdur þa Kepsing sem vier attum
 ad lýda eilíflega/ Syndaña vegna.

WAX SJORDÖN/ vor Siu
 domur er Syndan & Syndarchar Strapp
 þad huórtueggia hefur Gud lagt oppa
 sinn Son. Hier skal huór og einn gjöra
 sier þetta Ordþorn/ **WAX**/ vel siart
 groed/ & lata ecke miz nöckru mote koma
 sier þra almennelegu Guds Syrerheite/ so

þramt hñ ecke vill tapa síne Scalubiaip.

Siukdomuren er (sem sagt var) Syn-
den & Danden/Þúflernar eru vond Sam-
uiska/ þegar Madur af Ruól og Angist
Samviskuñar veit eckert ráð/ þegur óng-
na þuggun. Allt þetta tekur Guds Son
hr þra off/ og ber þ þyrer off/ so ad vor
Samuiska stillist til þrís/ og vier verð-
um þyrer Gude óhræddir Synða vorra
vegna/ & skielþunst ecke nie hræðunst Ógn
og Grímd Dandans/so sem skripað er 1.
Johañ. 3. Éþ ad vort Hiarta þordæm-
er off/ þa er Gud meire enn vort Hiar-
ta / Framveigis seigia þeir Riettrundu
Gydingar.

Vier htelldum hann þyrer þann sem
plagadur var/ og af Gude sleigen og
þjndur.

Seilagur Ande þann ecke noglega ad
tala um þa Sneýrlan/ sem kómen er af
lútelmotlegre Afynd Herrans Christ.
Hier eru ecke alleinasta þr Gydingar sem
Flógudu hañ þyrer Pilato/og sögdu/Éþ
hañ vøre ecke jllrædis Madur/ þa þegð-
um vier ecke sellt hñ þier i þendur. Þar
þinnast ecke alleina þeir sem hñ þorsma-
og þyrerlúta/og hallda ad hañ hape þisse
Slóg

Slög/sodban Þínu og Plagu þorskulda
ad / & lided so þyrer sialps sjns Gjórdur.
Þar þínast & ecke þær þeir ed lasta Christi
um/sem eru aller Vertheilager og þrasn
arar/og aller Salschrisiner. Þuiad þuór
ter þellst þeir eru sem hallda ad Miam
þae Syndanna þyrergieþning med þeirra
Goodum Vertum/þeir apneita Þrapte &
Sorþienan Christi Þínu/og lasta & lyta
þan/so sem þeþde hann lided þyrer sjnar
Misg jórdur/og so sem þeþde þn ap Gu
de vered sleigen/þýndur og plagadur veg
na sialps sjns eigenlegra Misgjórdur. En
þuórþu grímlæg Gudlastan ad slíkt sic/þ
ma þuórt Riectchrisins mans Hiarta
þeinkia.

Þrin Örd standa þier/ i þuóriu þalen
er öll Þýst & Þýna Herrans Christi/ sem
er/ad þan sic plagadur/sleigen og þýnd
ur: Þuiad i þýrstu/ þa þeþur þan allt i
þra Miodurlýþe þapt marget ad lýda/ þ
aðsýner Stallurenn-eda Jótan i þuóriu
þan var lagdur eþter sjna Jæding/so &
Flotten til Egíþrealands/& aðnad þleira.
Þar þyrer er Gydingaþna Grímd og Rei
de/þatur og Aupund ecke þa þýrste Giand
þkapur sem þan þeþur orded ad lýda/ecke
þelldur Andskotans Freisting/ Matth:

4. Cap. hefur vered su þyrsta sem hann
leid. Snógt ad seigia / All þíns Híervist
í heime þessum hefur ecke vered aþad en
Morgangur & eyndarleg Plaga.

Sin önnur tuó Orden / Sleigen & Þýn-
dur / þau þapa inne ad hallda hans Buól
og Þýnu / med huórre hann hefur opprad
og þornþært sig sínum Himneska Sódur /
so sem vor hæste Kiennemadur / hvar m-
vler erum við Sódureñ þorlijfter / hópum
og þeinged Sýrergieþning Syndanna / og
erum so þyrer hönum saklausar & Synd-
lausar / og riectlæter: Þetta allt saman
er ecke annad en Hópudgrein Riectlætting
arennar / a huórre off liggur allra mesti /
vorrar Saluhialpar vegna.

En hañ er særdur vegna vorra Mis-
giörda / og vegna vorra Synða er hann
si eigenn.

Hier heyrer þu / ad hañ er alleina sa
huór ed med sinne Þýnu Þýsl og Danda
hefur stalpan sig í Sornþært. Þar þyrer /
hvar hellst ecke er hans Þýna / & huór þñ
nytur ecke ad hans Þýslar & Þýnu & Dan-
da / sa þarp ecke añarstadar ad vænta sier
þyrergieþningar Syndanna / Riectlætis nie
Saluhialpar. Þuad hier standa þau
Ord

Orð sem allbrei kunnar að bregðast/ að hún
særdur og sleigen vegna vorra Synda
hvar með vorar Synder og Misgjörðer
eru bitaladar og burt teknar/ & vier með
heim hættu leiddur og leystur þá Dand an
um til Riettlætis og eilíps Líps: Því
að vorra vegna er hún særdur/ þar þyrir
erum vier þrjú þá Strappe og Kepsingu
Syndanna vegna/ Vorra vegna er hún sleig
en/ þar þyrir erum vier kutter. Allar vo
rar Synder eru lagðar vppa hann/ þar
þyrir liggja þær nú ekki leing: vppa oss.
Syrer söddan Tru til hans Næðar og
Myskunar erum vier riettlæter/ og hópu
Frid þyrir Gude/ Rom. 5. Cap.

Kepsingen liggur á hönun/ so að vier
hepdum Friden.

Omögulegt er/ að nokkur sorgþull
Samuíska/ su sem riettelega plægnd er
Syndanna vegna/ kunnar að hafa Frid og
Roo/ en að hún þær ekki/ og þær ekki
þessa Kyning á Christo/ að Strapp og
Kepsing vorra Synda sá vppa hún lögd.
Hugleidd þú og gíat að/ huort þú þínur
nokkra Mælsgrain í allre Heilagre Ritno
ingu/ huort ed Næð Guds í Christo so lío
flega og línplega vtmálar so sem þessu
Cíllj. Gecín

Greinenn gíðrer.

Hier ætte huðr Christen Madur ad
hugleida / huad þad sie ad hapa Syndes
na a sier / og bera hennar þunga / ⁊ eiga
von a eilýpum Þýslum i heluhtis Ellde.
Nær storglæpa Men skulu hier i Heime
lýða fundlegt strapp þyrer sýnar Illgíðr
der / ariad huðr i Ellde / eða med óðrum
Danda / þa titrar ⁊ skielpur þeirra Hiar
ta / so þad þan eingen Madur vt ad seig
ia eða skýra / huad meinar þu þa ad skie
mune þa Ogudlegu a sýðasta Deige / þr
ed ecke hapa þa annars ad vœnta en þess
Orskurdar sem so er latande / Sared burt
þier Bólvaðer i Ellb eilýpan / ⁊ et.
Slýkt er ad sônnu oseiganleg Angist og
Lynd / huðr þan þann riettelega ad hura
þar um / Og sa þin same / þan veit riets
telega ad skilia þesse Orden / Þessingen
liggur a hönun / Liggja Syndanã Þessing
og Strapp a hönun / þa liggur þun ecke
a mier / þar þyrer sie Almættugum Gude
Lop og Þæcker ad eilýpu / þuiad þar þyr
er er eg nu kvættur og þrý þra oseiganleg
re Samuiskunnar Angist og skielþingu
Syndanã vegna / so ad eg ma nu m; gled
elegu trunadar Trauste / þorlata sig vppa
opalluallta Von eilýps Lýps og oendana
legrar

legrar Saluhialpar.

Þetta er nu þa Friduren / um huörn
hier verdur talad / og huörn vier þaum ⁊
ödlunf þyrer Daudan ⁊ þinnuna Christi /
af þui ad vort Synda Strapp er vppa
han lagt:

Og þyrer hans Beniar erum vier
heilbrigder ordner.

Adur þyrre var talad um vorn Sind
dom / Syndena / og ad vier sem truum a
Christum / þurpum hana ecke ad bræðast
þuiad han hepur hana bored / ⁊ ad strapp
Syndarennar ligge ecke a oss / heildur a
hönnum / so ad vier hepdum Frid / og værs
um viffer vppa vora Saluhialp: Þessa
sömu Meining hepur þetta litla Mal
tæke / sem so er latande / ad vier fleum
grædder og heilbrigder ordner þyrer hns
blodunar Beniar / Þuiad þær þær höns
um veittar vered / og þær hepur han lido
ed vorra vegna. Hier þyrer eigum vier nu
þacklæter ad vera vorum Himneska Söd
ur / sem oss hepur sent og gieped slítkann
Lausnara og Græðara / Þar med eigum
vier ⁊ eirnen ad elska þennan Græðaran /
og leggja þar a alla vora astundan / ad
hlyda hönum / og geyma hans Ord / og
C v. bugga

hugga oss við það í öllum vorum Mof-
gange/ og jðka oss í öllum goodum Ver-
kum/og hafa þa Von og það Traust til
Guds/ad hann mune glepa oss sinn Helga
Anda/ sa ed oss heildur og vardueiter í
sannre Tru til vors Lausnara og Græda-
ra/ & ct. Huor ed hann vill nu verda heil
brigdur af synum Andarsærum/hann skal
hugga sig við Særen Christi & hans Ben-
tar/ m; huorlum vor Syndar sær eru græ-
dd & læknuð/ Þar um talar so hinn heil-
lage Bernhardus. Engin Lækning er be-
tre þyrir sinna og særa Samutsku/en ad
minast opt og ofialldan a Særen Herr-
ans Jesu Christi.

Hier geingum aller villter sem Saud-
er/huor einn a synum Beige/ En Drof-
ten lagde vppa hann allar vorar Synder.

Hier verður auðsæð og so sem þyrir
sioner sett/huad Manleg Skynseme skyn-
tar í þessu Epne/ og med huorlu mote
hann vill verda rietslat þyrir Gude/ og
komast í himerike. Ep þu spyr þar ad/
Huorren þa? Suar. Verallbleger Vijsen
damenn og Spekingar/og þeir sem ept-
er sinne Skynseme dæma/þeir meina so/
ad þyrir eigenlegar Dygder Mankoste &
Goodperk

Goodvert kúne huor Madur ad þocnast
Gude & vera hönun þægelegur. En þer-
ta hid sama er sa Holldfins Skilningur
vm huorn S. Paull talar / Roman. 8.
Cap: þar hann seiger / Holldfins Sinne
eda Holldlega sinnadur ad vera (þad er
ad epterpylgia sinne stolltre Skynfeme /
sem meinar / ad Maduren kúne þyrer sijn
eigenleg Goodvert þocnast Gude / & ver-
da rictilætur og sæluholpen) þad sama
er þyrer Gude Siandskapur og Daude:
Soddan Villur hapa Men reynt almeñes-
lega i þeim Glinda Panadome adur Es-
uangelium kom a lopt / huorsu margar
oteliande Klausstrareglur og Mæta hapa
Men vppdyktad / Þar hefur einn og fier
huor þyrad vm sitt Regluhalld / Gude
þar med ad þiona / og komast so i Him-
erike: Almgapoll þadde hin og önnur
Truabrogd / huor epter sijn Hugþotta
til ad þa Mæd og Miskun Guds / Men
vtnöldu fier þa og þa heilaga Fram-
lidna til ærnadar og þramstodu / þyrer
Gude / sumer geingu Pilagrijms göngur
hingad og þangad / sumer vötnudu / sum-
er þurrþöstudu / sumer gapu Eigner sijn-
ar til Mæssuhallds og Tjdagjórdar þyr-
er Sælum sijnum og annara / sumer þies
tu þur

tu þui og þui/ þ þ var almenneleg Tru/
ad margar vore Góður til Guds. En þu
ad seiger Guds Ord til þessa? Það seig-
er oss/ ad allt þetta og þuilýkt sie ecke
nema Villa og Vantru/og riectur Vegur
til Heluýtis & eilýprar Syrdæmningar/
Þuiad hier heyrum vier/huórnen heilag-
ur Ande þramsetur saña & chrisstelega jar-
ning þerra Maña sem lært hafa ad þeck-
ia Christum riectelega/ enn ædur þecktu
þeir hafi ecke/velldur meintu þeir ad þr
mundu so og so skaluholpner verda/Þeir
seigia nu so/ Vier geingum aller villtan
Veg/so sem Sauder/ Vier órludum oss
til Himenýtis/en vier geingum til Heluýtis/
huór og einr meinte ad sinn Vegur
vare godur/og þar kom ad huór og einr
gicet sinn Veg/ þar þo ecke er nema einn
Vegur/ a huórnum þeir bliota aller ad
ganga sem skaluholpner vilia verda. En
huór er sa Vegurenn? Þesse/Ad trua þui
sem hier stendur skripad/ ad Gud Fader
habe lagt vppa sinn elskulegan Son alla
Heimsins Synder/Þessu sambliodar það
sem Herran Christ seiger/Joh. 5. Cap.
So þepur Gud elskad Heimen/ Soddan
Læd og Mýskun þepur hann veitt þeim
Sordæmda Syndsama og þreckuýssa he-
me/

nte/ad hañ gap vt sinn eingieten Son þyr
er Heimten / vppa a þ ad/ad huðr og ein
sem a hañ truer skule ecke portapast/helld
ur hapa eilūpt Lūþ. Treim/seg er Vegur
en/Sanleikuren og Lūþed. Bome nu nōc
ur sem vūssa vill þier amañ Veg til Him
erūtes en þennan / þa gleyim ecke þessare
Hópudgrein/þylg Guds Gódurs Bípalmín
gu og Skipan / huðr ed i tuar reisur þez
ur kallad ap Himnum/seigande / Þessum
mijnum elskulega Synes skulu þier hlyda.
Þessum / enn ónguum þeim sem óðru vūss
kiena þa eigum vier ad hlyda / Þad kiena
off Spámenærner og Postularner / og all
er gooder og Gudhrædder Lærepedur / þr
vūssa off til hans / þuiad Lūþ og Sælus
hialp er i ónguum óðrum / og þar er ecke
ert añad Nápni gieped / þyrer huðrt vier
tumum Sælnholpner ad verda / nema
Nápned Jesus Christus / Act: 4.

Enn off þer ad athuga vel og merk
ta Spámannsins Ord sem þier standa /
Allar vorar / 7 Vppa hañ: Þuiad þez
ta er su hellsta og haleitasta Hópudgrein
vorrar Truar / ad trua þui / ad vorar eig
en Synder sie ecke vorar / helldur ad þær
sie allar lagdar vppa vorn Herra Jesum
Christum. Þuiad þesse einka Hópudgrein
er

er Grunduöllur og Blettur/a hudiú öll
Guds Chynne er Bygd og grunduöllud/ &
þesse grein er vor Mörveggur/Vernd og
Veria í mote öllum Riet tórum og Villu
mönum/so ad eingin allra þeirra kán ad
villa of feda þra Salubialpar veige ad
leida/ ep ad vier höldum þessare hóps
udgrein breinnre og omeingadre. Og ad
sonnu/ þa er eingin Lærdomur/eingin
Gudz þionustugiord su sem er Diöplinum
og hans Ríkte so gagnstæðleg og so skad
samleg/og öngre Predikun a Jördunne er
Diöpullen so grámur so sem þessare/þar
þyrer opfættur hán hana alla vega/ & vpp
vektur allskyns hindraner og þneyrlaner í
giegn þessum Lærdome/til þess ad gíðs
ra hann þyrer Heimenum liotan og hat
urlegan/so hann verðe þorsmædur & nids
ur þryctur. Heimuren hialpar og vel
híer til/ hann kánn vel ad líða allskyns
þals Ríeningar og Lærdoma/ & eingin
Hiatru & Guds Þionustugiord/ hefr vpp
þomed so leidenleg og lygeleg/ ad Heim
uren hape ecke betur kunnad ad líða enn
þennan rietta og sanna Lærdom. Þa í
þanadomenum var openberlega Ríent og
predikad/vm Salumessur/Salutíðer/
Aþlát/ & önnur Gooduert máñlegra vpp
dicto

díttadra Setninga/ og arið þuiliðt o-
telianlegt/ þad þuie heimuren vel að lý-
ða/ og þorsuara/ þuiað heimuren þegur
þoðnan a þeim Lærdome sem Stýnsen
en er samhliða/ þuðr ed myked helldu-
ur að vorum Verkum & sialþædes vilia/
og að hans Krapte og helgedome/so að
han þihallde sinne þrosan og þeim þeid-
re/sem þeimur að þorsþienan goodra ver-
ka. En þsse Lærdomuren/sem Gude all-
eina giegur Dyrdena/ og er þo ónguum
Maie til Meins/han þuia Meie eðe að
lýða/ han verður opsoðtur og er rætur &
reken. Og þeir sem þa eru þygnaster og
heilagaster þyrer heimenum/ þeir giega
þessum Lærdome skulld/ að han þorbio-
de og hindre Goodverk og alla gooda
Maistofu/ Þar han þo þienir og veiter
Styrk og Adstod/og þialpar til/ að gið-
ra þau goodverk sem Gude eru þægeleg/
Þad þann eingen arið Lærdomur að vei-
ta. Alleinasta giegur heimuren þessum
Lærdome þa skulld/ að hann legge vor
Goodverk so lagt/ & halld eðe að þau
giðre of þyrer Gude riectlata/ helldur
að vor & Riectlæte þie & þome þar að/
vier truum a Christum enn eðe a sialpa
off. Vegna slýkrar Predikanar/ að vier
töðu

göfum þra vorum Verðum þann Heilður
sem Christo alleina til heyrer / sem er / ad
Verðen Christi & hans Riðtløste verðe off
skelnt og giefð / & ad vor Verð ðuge eð
ert þar til / ad vief verðum þyrer þau
riðtløster og sæluholpner / Syrer þetta
(seigi jeg) vppvekur Heimuren Reide og
Grind og Opsofn i mote þui Heilaga
Euangelio. En þ Orðsins Övner skam
ast sijn eð / i mote eigenlegre Samvisku
og Samleiknum sialsum / ad liuga og
seigia / ad vor Lærdomur lope ad liða &
læta sem huðr vill / & ad huðr meige dryg
ia synder og glæpe sem han vill / þad læ
tum vief Gud dæma / med þui ad þad er
eðe ariðad en ðiðpulleg Lygd & Osaninde.

Eingen Maður a Jörðune / han kan
ad sýnia / en sijnur vt ad tala / huad þ
er sem Spæmaduren seiger þier / Allar
votar Synder / huad eru þær / og huad
þær Christur ap off þyrer sijnna Þjnu / og
alla sijnna Velgiörninga? Hvar med höp
um vief þörþient þad / ad han skyllde be
ra votar Synder og bitala þyrer þær og
giöra off so riðtlæta og sæluholpna?
Vief höpum soððan Skipte og Byte við
han / ad vief giefum hönum eðe ariðad en
Synder og Glæpe / þyrer sitt Meinleysi /
Riðte

Ríttlæte og hjartanlega kastar Elfski
sem hann hefur veitt oss/ þar að allt all
skyns Gætur & auðru hins heilaga An
ða/ þúrn hann gætur oss daglega & noga
lega. Þvíad vier áður Men þó þum ap
oss til þúrn Ríttlæted nie Viskuna/nie
nóðra sanna þuggun/En i Christo þaum
vier það allt yperþlótanlega/ so að vier
verðum þuller Ríttlætis/ og Vísdoms
og þuggunar i Christo Jesu/og þó þum i
þónum oransákanlegan Ríkiðom Guds
Nadar og Viskunar.

Enn Drottinn lagde vppa hann allar
vórar Synder.

Þesse Orð verða hier tilloð/ og þyr
er þa Grein/ að vórar Samviskur meige
vera oskielpdar/ oþaðar/ og hræðast eðfe
Syndernar nie þeirra stórd og margþiðl
ða/ með þú að Saderen sialpi(eðfe vier)
hefur lagt þær vppa hann/ enn eðfe vppa
oss/ & hann hefur vilíngur teðed þær vpp
a sig/ ap sánnre Ást & Gýdne við sín him
neska Fódur/ og þar með/ að vier skulum
meiga þullkomlega reida oss þar vppa/
að Gud Sader hann er eðfe ódrunísa til sín
is við oss enn Sonuren. Þúrn vill nu þa
klaga nóðurn ríertruadaun þyrer Guds
D. Dom

Dome hans Synða vegna? Vill Diöþull
eñ giöra það? Það ma vel/ vier vñsum
hönum til Christum / lautum sia huad hñ
vinnur af hönum: Sýrer verallblegum
Dome þa hlytur huðr og eim ad bera sí
na Synd/ & epter Moyses Lögmaale þa
ma faderen ecke bera Synd Sonarens/ &
ecke Sonuren Synd fódursins/ Enn hjer
i myskumar Ríke Guds geingur það óðs
ru vñs til/ so sem adur er sagt/ hjer tek
ur Christur vorar Synder vppa sig/ og
ber þær/ og alle Strapp og óll Kepsing
vorra Synða hun liggur a hönu. Þessu
vill Gud fader ad vier skulum eplauft
trua/ Þar pyrer sie Gude Lof og Dyrd ad
eilípu.

Tæten.

Þa hann vard strappadur og pñndur
lauk hann ecke vpp sínum Munne/ So
sem Lamb það sem til Slastrunar becke
sins verdur leidd/ Og so sem Saudur sa
er þeiger pyrer þeim sem hann ryger/ og
vpplykur ecke sínum Munne.

Þetta eru Veggamleg og Dyrdarleg
Ord/ um Polenmæde Herrans Christi i
hans Þífl og Þánu. Þuad med þvi hann
ætte ad líða pyrer Synder alls heimfins
og giöra pulla Doot & Nægin pyrer þær
þa

þa hefur hann orðed að lifða þólenmoda
 lega & viljanlega/so að hans Þijna skyll
 de vera þullnadar Boot þyrer alls Heims
 sins Synder. Og verður hjer vpp aptur
 talad það aður var sagt/Repsingen ligg
 ur a hönum/ Þuiad hjer heyrer þu / Þa
 hann varð repstur og þjndur/ Hjer sjer þu
 og það að hans Þijna nepnest Strapp og
 Repsing. Nu var hann sialpur Syndlaus
 og ostrappanlegur í allan máta/enn með
 þui vier vorum strappanleger & Repsinga
 ar verður/þa er hann þjndur þyrer off/ &
 hefur Repsingena lided/so sem hun vgre
 hans/og hann ætte hana með riettu að lif
 da/ Þar þyrer hefur hann ecke vpplæted
 sinn Mun/ecke þorsuarad sig nie afsakad
 þa hann var klagadur so sem annar Ills
 virke/hann hootade ecke þa hn varð sleig
 en/helldur so sem Lamb það til Slattru
 arbecks er leidd/þ þeiger/Bryst ecke vinn/
 so var Christur motmælalaus leiddur
 þra einum Stad til annars/allt til Kroff
 ins/a huóru hann er þyrer off orðen Forn
 og Öppur. Og so sem Sauduren þeiger
 þyrer þeim sem hann ryer og reyter/so hefur
 hann þólenmodlega lifðed allt það þe
 giórdur hönum/hann liet fla sig og beria/
 og hræktia a sig/hann liet þa skipta sinn

um Blæðum/ og talade eðfe eitt Ord a
mote. Þar þyrer seiger hñ so þyrer Munn
Spæmanñsins Esaia 50. Cap. Eg snere
mýnu Þake til þeirra sem mig slou/ og
minn Kinnunga ad þeim sem mig reyttu
mýna Afionu byrgda eg eðfe þyrer Hæd-
ungum og Hrakum: Og þetta þeþur ver
ed Meining Johañes Skýrara/ þa hañ
sagde/ Þesse er Lamb Guds/ sem ber
þeimñs Synder/ & cr.

Enn af þessum Ordum skulum vier
fierðeilis læra tuent: Þad þyrer/ huðrñ
ad þeilagur Ande lioslega talar vñr Sly
dne og Þolenmæde Herrans Christi/ og
setur off hana til eþterðæmis/ ad vier sie
um og þolenmoder i vorum Ruðlm og
Þýslum. Þerran Christur hñ þeþe marg
þalldar Þlægur og Þýsler lided/ og þol-
enmodlega allt yþer skaded/ sem er/ Guds
grimdar Reide/ Syndena/ Daudan/ þel-
uñtis þrelling/ Smæñ og Skam/ Þrýrle
og Lyte/ þógg og Slóg/ Hæd & Spott/
og allt annad sem hañ leid/ þetta þeþur
hañ allt lided off til eþterðæmis/ so sem
hñ sialþur seiger i Gudsþiakienu Matth.
11. Cap. Læred af mier/ þuiad eg er af
þiarta lýtelatur. Og vñr þetta talar S.
Petur/ 1. Pet. 2. og 3. Cap. Vier eigu
i öllu

i öllum vorum hörmungum/ Sottum &
Sínkdomum/ Motgange og Öpsötnum
alíða Herran Christum/ og vera þolens
moder/ og bjóða eptir hans hjálpi & hugg
un/ hvórsu leinge sem Þrossen aliggur/ &
þó þú gættu að vara allt til Dóms dags.
Og seigia sem þar stendur í Psalmenú/
Einn þó Lífi & Sálvannmegnest/ þá ertu
samt huggun mínus hjarta & mitt blut
skipte:

Það annað sem vier eigum að læra
híer/ það er þetta/ að sía híer övnræde
lega Nást & Elsku Guds Sonar til vor.
Hafi líður þann bitra og beiska Danda
þyrir oss/ viljande og þolennodlega/ ei
til annars en þess að vier skyldum verða
lestir og þrelfader þra Dandanum og ei
lípre Syrerðgæmningu.

Sa sem alla Men þegur skapad. Hafi
verdur Madur þæddur.

Sa ed stíornar Minnum og öllum
Mutum. Hafi er eitt Barnforn/ og sygo
ur Modurbriost.

Sa alla Mute hrærer. Hafi verður a
Þrossen þestur.

Sa sem er Eijpsins Braud og Þæda.

D iij.

Hafi

Nann hungrar.

Sa sem er Ljpsins Brustur og Bppspretta. Nafi Ljdur Posti.

Sa ed sllum Mœnum giepur Sess z Nijldarsæte. Nafi hanger a Krossenū.

Sa sem er Eiofed. Nafi velkest i þessum Myrkranna Dal.

Sa sem er Begurenn. Nann mædest og þrenytest.

Sa sem er Sanleifurefi. Nafi verður ap Falsvottum aflagadur.

Sa sem Domare er Lipandra og Daudra. Nann verður ap daudlegum Domara dæmdur.

Sa sem er Rietslæted. Nann verður ap Ranglætum þordæmdur.

Sa i huortum ad er sll Tykt z æra. Nafi verður med Guipum stryktur.

Sa allann Rjfdom giepur. Nafi er ber og nafenn.

Sa þegre er enn Sol og Stiornur. Nann er nu þolur og bleifur.

Sa sllum Kongum giepur Balld og Koronu Nafi verður miz Þyrnū fryndz.

Sa sem er Grunduöllur allra hluta.
Nann hanger a Trienu.

Su Eilípa og hæsta Dyrd og ara.
Hanger a mille Mordingia.

Su einka Huggun allra Maña. Er
nu Huggunarlaus.

Sa sem er Kraptur z Styrkur. Nfi
verdur veykur.

Sa sem er Ljped/og Ljpsins Nerra.
Nann verdur Ljplaten.

Sa ædste Kienemadur. Verdz þorn
þærdur/ og er það Lamb sem opprad er
þyrer vorar Synder/ Acto. 8. Cap. Þess
er hluter eru so haleiter og mykler/ad i
þessu Ljpe kunnun vier ecke noglega þar
vm ad ræða. Þad hlytur ad bjda eiljps
Ljps/Til þess hialpe oss Gud/ þyr enn
seirna/ Amen. Terten

Enn wr þeirre Angist/og þra þeim
Dome er hafi i burt numess.

Vm tuent verdur hier talad/i huðrin
þans þjña og þjningar historia er stutt
lega jnne þalen. Þutad inþallda þjfl z
þjnn þeyur Christur þapt ad lqda/ sem
hier neþnest Angist og Domur/ þad er/ su
D itij. jnnre

innre Þýnan og ytre. Su innre hans Þýna/hefur vered Angist og Kuöl & hrygd/hvar um þeir heilögu Gudsþialla menn skrifa/ þa hann i Grasgardenum tók til ad hryggjast skialpa og titra/og sagde/
Mijn Sal er hrygg allt i Daudan. Jem minn Gud/minn Gud/hvar þyrer þer þu ypergieped mig? Og sem hñ leingde Bænena/vard hans Sveite so sem Bloddropar rennande a Jorden. Soddan innre Kuöl Þýnu & Angist hefur alldrei nókur Aladur reynt síðan i þra heimsins vpphæpe.

Su ytre Þýna og Þýsl um hvória Spæmaduren talar hie neþnest/ Domur þar um skrifa Gudsþiallameñner/huððrsu ad hann hæpe vered haddur og leiddur aptur og þraim þyrer Annam/ Chaiopham/ Herodem/ Pilatum/allt þangad til ad hñ var um síðer dæmdur til Krossens Dauda: Og er i þessu Orde jñelucke & þaled stuttlega/allt huad epter þa Dømis alyckean og adur/er yper hann komed af Gydingum/& þeim hann þýndu.

Enn vor öllum þessum Kuölum og Þýslum/vor Angist og Dome Ogudlegra er hann teken/seiger Spæmaduren. Huon ar er þad skied? Þad er viffelega skied þa hann hæpe yperstæded alla sína Þýsl
og

og þánu/og þá sagde/ Consummatum
est, og á hinum þridia Deige þegar þá
reis upp af Dauda/ og þá þá þá þá þá
tíl Himna/ og sette sig til hægri Handar
síns Himneska Föðurs.

Nú þýlger eftir áðar Þattur þessa Cap
pitula í hñórium Spæmaduren talar um
Opprisu & Dyrð & Ríkte Herrans Christi/
sem eilíft er/ og eilíftlega Blípur
þar þýrer seiger Spæma
duren so.

Quæ mun leingd hans Lífþaga mei
ga víseigia?

Það er so að skília/ Eftir sitt And
lát mun þá lifande verða/ og síðan all
drei deya/ heildur lifa & rífta eilíftlega:
Og gípur Spæmaduren hjer með að skil
ia/ að strax eftir hans Dauda/ á þridia
Deige/ mune hann þetta Líf vppþýria.

Þuiad hñ er af Jorðu lifande Máñ
na burtfliten/ þá ed þá þýrer Misgior
da safer mñns Fólks plangadur var.

Þaður þýpur þá so talad/ að Leing
gd hans Lífþaga være oendanleg/ & hjer
seiger þá/ að þá sic vppfliten/ vppreft
ur/ so sem líftíll Alldínkristur ed: Blom

D v.

fr. ror

flur vor Landelipande Manna / þad er /
hann sie med Vallde [Violenta Morte]
Ljþenu ræntur / og suiptur. So verdur
hier gieted tuðpalldegs Ljþs / sijn er stúd
legt og eiljþt / avljfande hier med / ad ept
er Dyrd & herlegheitum Rjkesinns Chri
sti sie ecke ad vona nie vænta i þessu stúd
lega Ljþe / helldur i þvi okomna. Þetta
villdu Gydingar ecke so hapa. Marger
eru og so ap þeim Christnu sem naudug
er þera Krossenn med Christo. I þessu
fundlega daudlega Ljþe þepur Christur
plægadur vered og þjndur / og allt þ þep
ur han lided' ap æst og Rjkrleika til vor /
epter sjns Himneska Góðurs Vilia / eins
skes annars vegna / enn þess / ad giöra þull
nægiu Guds Riettlæte / þyrer Mjsgjórd
er Guds Solks / þad er / vegna þeirra sijn
sljkt þiggia vilia / og med riettre Tru
medtaka. Sljkt Men riettruader / skulu
& þar aptur a mote vera so sinnader / ad
þeir giarnan þere Krossenn med Christo /
Gude til Dyrdar / so sem S: Petur kien
er / seigande / Christur þepz lided þyrer oss
og gieþed oss epterdæme / ad vier skulum
epterþylgia hans Góðsþorum / hu or ed
ongua Synd giörde / & ei er helldur Flærd
þunden i hans Muñe. Og þa enn aptur
seiga

seiger hann. Christur hefur líðed í Holld-
enu þyrir oss/ so brynied yður með því sa-
ma Sinne/ & et: Terten.

Og hann er jardadur so sem hinn O-
gudlege/og daen so sem sa Ríke/þo hann
hæpe önguun rang giort/ og þo ei vøre
Guif í hans Munne punden.

Med því ad Herran Jesus er daen a
medal Rønningta/ eins og vøre hann þræ-
Larmadur/ og so senr seirna seiger/ ad
hann sie með Ranglatum reiknadur/ en er
þo veglega jardadur so sem hinn Ríke/
þa vøre Terten líofare/ep ad Orðum þess
um vøre so breytt/ Og hann er jardadur
so sem hinn Ríke/ enn daen so sem sa O-
gudlege. En með því ad Orðen standa so
ad hann sie daen so sem hinn Ríke (huort
Ord optast er meint so/ad þr Ríken sie at
hugalauser & ogudleger) & græpen so sijn
þeir Ogudlegu/þa er hjer vissulega í þræ-
re þyrre Malsgreinene þolgen Leyndar-
domur þeirrar Xperskriptar/sem sett var
yfir Hópde Christi a Kroffenum/ hvar
vni Johanes skripar með mörgum Orð-
um/hvad Pilatus skripade/ & huorsu ad
Gydingar ecke völdu lyða/ ad Christur
hefde þessan Heidurs Titil/ og hæpe þar
þyrir

þyrer talad til Pilatum þar um/ Enn
Pilatus heþde eðfe gíeped sig ad þeirra
Orðum/ so ad Christur er i þann máta
daen vnder einum dyrdarlegum heidarleg
um Title og Þperskript/ so sem ein voll
bugur Zerra og Kongur Gydinga ⁊ alls
Heimsins. Og ad hañ sie græpen so sem
þeir Ugudlegu/ þad er ad skilia um hñs
Sær og Vnder sem hañ þíeð þa hñ var
þjundur/ og um Doms atkuðe Pilati/
Þuiad so er hañ boren til Greþtrar/ sem
sa ed aþ Dögum er teken/eins og añar ill
ræðis Madur/ þo eðfe heþde hañ nóçfrú
Mañe oriett giðrt/ og eðfe heþde Suik i
þans Muñe þundest: Enn vorar Synder
þeþur hañ bored/ og þau Suik sem eru i
vorum Minne og i allre vorre Natturu/
þau þeþur hann yþeruñed/ og þyrer þau
þeþur hañ bitalad: Terten

Enn Droffen villde fremia hann mid
ur med Siufdome.

Eðfe skiede þad þans Synda vegna/
og ei helldur aþ nóçfrú Mañlegu tilsettus
Ræde/ad hañ skylldelýða þánu og Dan
da/ helldur var þad Guds Ræd og Vil
ie/ huðr ad so vthellte og i liofe liet o
málanlegan Siessod siñar Madar ⁊ Myrk
unar

umár til vor / að hans allra Elgðraste Son
ur skyllde so vera Skulld & Strapp Syn
da vorra / og verda satlaus þyrer off til
Danda dæmdur:

I þenna mæta hefur nu Drotten ecke
viliad læta off / hellour sinn Elskulegast
Son verda sleigast og kramast med Brant
dome Quala & Þýsla / so að off yrde blýst
og hialpad. Og hier stæum vier og lær-
um / ecke alleinasta þad / huðrn vier skulo-
um hallda Christum / eða huiljst þa
er / Sem er / að þu sie ecke herdugur stran-
gur Domare / sem off vill þordæma / hell-
dur einn blýdur linslegur hialpare / sem
sialpur hefur viliad þýnast þyrer off / Vier
skulum og so hallda Söðuren þyrer þann
sem ei er grimmur og hardradur / og hape
þýst til að strappa og reppa / helldur þyrer
þann sem so villde hialpa off og blýpa /
að þann villde helldur læta stæ sinn Elsku-
legast Son / sem nu sagt er / en að off skyll-
de ei hialpad verda. Tæten.

Fyrst hann hefur nu sitt Enn til Syn-
dapornar vtgæped / þa mun hann Sæde
hapa / og leinge lipa / & Aporm Drottins
mun þyrer hans Nond þrangang þa.

Þetta eru allt linsleg & sætleg Ord /
huðr

huðr vier viliums yperuega / & vel grūða.

Syrst er hier talad um dandlegt Ljþ
Christi / ad han skyllde verda eitt Synda
Oppur / edur Soorn pyrer Synder & Secte
er vorar. Þuiad Gud hepur hia sier eina
Reiknings Bok edur Skullda Bok / huad
þar inne skripad stendur / þad hlytur ad
bitalast: Tu eru þar jñe skripud öll good
vert / Meinelyste / Biðrleike / Polenmæde /
Riettlæte / Sakleyse / Heilagleikur / & allt
þad sem vier erum skyllbuger Gude ad
giallda / og allt þad sem Guds riu Bodo
ord bioda og banna / huðrt heldur vier
giðrum þad vier eigum ecke ad giðra / ed
ur lætum þad vera og giðrt sem vier eigu
ad giðra / þad er allt vor Synd & Sect /
og su skulld sem þar hlytur ad verda bit
ölud. Þar pyrer er nu Sonur Guds Mad
ur orden / og hepur teked vppa sig dand
legan Ljþama / þann hepur hann i Sorn
þart a Broffenum / pyrer Mannana Syns
der / & hepur so bitalad pyrer alla þa sin
þad vilia med Truñe þiggia. Þuiad hus
ör hellst Skulld sem ecke verdur bitölud
og i þurt teken og applanud / pyrer þessa
Sornena / þad er / pyrer Dandan og Blodo
ed Jesu Christi / þun bljpur eiljþlega os
lutt / og þun kann ecke pyrer nöður öñur
Good

Goodverk eda nöðrar adrar Soornþætti
gar ad bitalast eda burt takast: Enn ap
þui ad Guds Sonur hefur allt þetta
giört/so sem Heilagur Ande þar um vot
tar þyrer Mun allra sína Spámana/þar
þyrer mun Christur Sæde hapa/ so hann
mun verda Pater futuri Seculi, Elíþur
Sader annars Heims/so sem Esaias nepn
er hann í öðrum stad: Snógt ad seigia/
Saderen mun gæpa hönum Aþkæme / &
Erþingia til síns Ríkis æpenlega/so sijn
þier stendur/ Ad hann mun leinge lípa/ þ
er / hann mun alla Aþe hapa Börn & Erþ
ingia huad epter annad. Þetta Sæde og
Aþkæme er chrifteleg Birtia/ huðre þu
styrer og stiornar/ ecke so sem hardrædur
Herra og Víttingur/helldur so sem mill
dur og Væðarpullur Sader/ med jafnleg
te þyrergteþningu Syndanna.

Og Aporm Drottins mun þyrer hao
ns Nönd Framgang þa.

Huört ed Aporm Drottins vered hefur
þ höpum vier nu opt heyrt/sem er/-Syrst
nepner hann sijn elskulegan Son sijn Þion/
huðr ed hönum skule stoda og þiena til
síns Aporms/sem er þetta/Ad Manlegu
Kýne skyllde verda hialpad/ og ad Man
sins

sins Sordæmning mætte sinnast til eilífð
rar Salubialpar/ Þesse þienare Guds
skyllde vppa sig taka Mánlaga Synd &
Seekt/og bitala þar þyrer og borga nog
lega/og vtuega off Guds Næd og Vins
attu/þyrergieþning Syndana/Riettlæted
og heilagan Anda/ og vppþyria auka &
epla sitt Andlega Nædar og Mysskunar
Ríffe/ & et. Þetta var Aporm og Afets
ningur Drottins. Og med þessum Orða
um verður hieer cū (so sem opt ædur þyr
re) þrífadur & predikadur nædugur myssk
unar Vilie Guds Födurs/huðr su ad hñ/
eekte ap Ogunst/ helldur ap ovmrædelegre
Mysskunar Gígsku til vor Aumra Synd
ugra/ hefur ei vilíad tilreiðna off vorar
Synder/helldur lagt þær allar vppa sin
Son/sa ed þær kunne yper ad viina og ap
taka. Soddan mysskunar Aporm mun
þrangang þa/ i mote öllum Diöþlum &
þeirra Hindran/ og i mote allre Grímd
& Þede þessa Heims. Þuiad sa hñ same
þyrer huðrs Fönd og Vallð/þlíffe Födurs
legt Gudlegt Aporm skal þrangnæmt
verda/ hann er stærkare og þróptugre enn
allt Vallð og öll Magt bæde Diöþulsins
og Heimsins. Og æn alls Epa/þa hapa
þesse Orð vered su þuggun/ huar med
Guds

Guds Ringell huggade Christum i Gras-
gardenum / hvar um S: Lucas skripur/
seigande / Og hónum birtese ein Ringell
ap Hinnum / og huggade hann / Og þar
kom / ad hann tók a Kaplega ad bidia / so
hann sueittest Blodugum Sueita. Þuiad
olíftlegt er / ad þesse huggun hafa so ver-
ed / Hann skylldi ekki vera so kúðande þyr-
er sinne Þíssl og Þýnu / hun munde ei vera
da so þungbær / Þuiad slíkt huggun hepa-
de vered miðg Barndomleg & þanyt / Þell
dur hefur hun vered þeirrar tegundar /
Hann skylldi hagleida / huðrú ovmæðes-
legt Gagn hans Þíssl og Þýna munde epa-
ter sig leida / og oteljanlegum ! Nöðum til
eilýðrar sálublaðpar verda allt til þeim
sins Enda / Þad merkia þau Orð sem
hier standa / Ad hann mune Sæde hafa &
leinge lifa / og Afsetningur Drottins mune
so þyrer hins Hónd þrangang þa & hafa.

Þar þyrer / ad hans Sál hefur Erf-
de hapt / mun hann Fagnud sia / og Næ-
gd hafa.

Em eitt síð verdur hier / miðg fæst-
lega og lúplega gícted Guds Södurlega-
rar Mýskunargíðsku til vor aunnra syna
þugra Mamma. Hans Sál (seiger hann)
hefur

hefur erþíde hapt í stórru Anól & Angist/
su ed Blodugan Sveita hefur vtrýst &
pressad wr hans hollde/huad miðg þaz
heyrð Angist vered hefur/ En þar þyrer
mun hæn þa & breppa sína Sýn & Lyst
ing/af þeim Auerte sm epter slíka Ang
ist þoma mun. Huad er þa þad/a huðra
in hæn skule sína Lyst sia? Mun hæn sia
hana a Einglónum? Eða a sialps síns
eigenlegre Personu? Vei/ekke. Þad er su
Lyst sem hæn minn sia og hapa a oss ann
um Syndorum. Em huðria Lyst gietur
hæn hapt a oss annum/ vier sem puller
trum med Synder & Saurugleika/ Nær
trum vier Guder? Nær elskum vier hæn
sem vier skyllum? Huad er þa oss sem
hönu meige þocknast eða til lystar vera?
Andsuar/ekfert anad en hans eigen Næd
og Mýskun/hans Forbíanan/huðria hæn
giepur oss þyrer smi Heilaga Anda i Trun
ne tli hans/þa mun hæn hapa nægd/ og
sia sína Lyst a oss/hæn minn giepa smi Hei
laga Anda i vor víðrtu/ og giðra þau
pull Riettilætis/ pull Heilagleika/ & allra
anarra goodra Dygða/og Guds afisam
legra Giða: Hæn mun og so vnder sí
nu Vallde hapa Diðpulen og Daudan/
so þeir munu ónguast skada giera giðre
þane

hans Ríke eda þeim a þan trua.

Viet skulum og merkia það hier/ad þesse Lærdómur/ hñ er ein su mesta styrking vorre Tru/ Þuiad hier i þeime þíð er off allt ódruggis til ganga/ Vier staum þuad mjúked illt Diópullen og þesse Þeismur vppþyrtar i mote Ríkenu Christi/ & off þíter ei aðad opt & tigdum/en so sem ad Christur sope/ eda hñ hape gleymt off eda so sem hñ munde vilia þegna gamallra skulda a off/ So erum vier Truar litler og þuggunarlausar i Morgangenu eda þegar Guds Christine geingur illa: Enn ríettruadur Maður/ sa sem síðugur stendur a slíkre Von/ hann kann með Tru sinne/ andueldlega ad þríota & hindra/ allan Krapt og Mætt Dióþulfsins/ & hans Bróðar/ sem er þesse arga og illa Veróllb.

Texten.

Og með Rynningu sinne / mun hann minn Þion/ sa Ríettlæte/ marga ríettlætta gíora/ Þuiad hafi þer þeirra Synder.

Þetta er Þópudgrein þessa Capítulans. Þuiad þingad til þópum vier þeyrtalad/ um Þínu og Danda þerrans Christi/ Enn nu þaum vier ad þeyra og læra/ þuórnen eda i þuada mæta vier kunnun

Lij.

ad þa

ad þa gagn af henni / eða verða hennar
niotande: Þuiad með þessu mote alleina
og þyrer það eitt / en ekkert annað / verðum
vör riecthlæter / þu vör þeckum hann. Þui
ad Syndena sem off ranglæta giörer / þa
na tekur hann af off / og ber hana sialsur
og giörer pullnægiu borgan og bitaling
þyrer hana. Og þetta er nu það sem vör
seigum Sola Fides iustificat. Truen all
eina giörer Menn riecthlæta og saluholpa
na: Hvar þyrer? Þuiad hann / vor Liupe
Laufnare Herran Jesus / tekur þa off vo
rt Ranglæte / enn giepur off i staden sitt
Riecthlæte / hann ber og burt tekur vorar
Synder / skeinket og giepur off siina Slyd
ne og Forþienan giörnalla / og þessu tru
um vör pullkomlega. Seige hter nu þu
ör ed vill. Þu ad öll Forþienan og Sull
nadargiörd Christi þyrer Syndernar er
mijn / og er mör veitt og giepen / mun mör
er það þa ecke pullnægia til Riecthlætis?
Jeg seige ja / En þapistar / Sophistar &
þeir Verðheilögu / þeir vilja læta Verð
en good vera þar með / seigande / Truen
an goodra verka / það er / su Tru sem ecke
þepur þorþienan goodra Verka / giörer
Mann ecke riecthlætannie saluholpen. Hter
i mote þa seigum vör með S. þale /

Gal. 2. Cap. Eþ ad vppa Forþian
Christi / vppa hans Verð / og hans Þínnu
vantade nöfnd / þad vor eigenleg Verð
þyrðte vpp ad þylla / eða viddað bæta / þa
være hans Riectlæte ecke þullkomlegt nie
noglegt handa off / til vorrar Sæluþialp
ar: Enn hier i mote talar heilagnr Ande
þyrer Munn Esate Spæmans / þar Gud
Sader neþner Christum sin þion þan Ri
ectlæta / ap þui ad hans Riectlæte / þ er
med öllu ypergnæpanlega þullkomed / og
þeþur önguæn Brest / Og hann seiger þar
med / ad þetta hans Riectlæte þa shein
e þan og giepe öllum þeim þan þeckia /
þad er / þeim sem a þan trua / og giðrer
þa þar med þm heitte riectlæta / ap þni
þan þer þrra Ranglæte & Synder. Þessu
samhlíðar þad S. Þall seiger / Gal.
2. Cap. Skyldum vier (sem leitum vid
ad verða riectlæter þyrer Christum) enn nu
þundner verða syndarar / þa være Christur
einn Syndar þienare: Þad sie langt þra.
Þui ad eþ Riectlæted þiemur ap Lögma
lenn / þa er Christi þorgieþins dæñ: Item
med þui vier vitum / ad Maduren verður
ecke riectlætur þyrer Verð Lögmaalsins /
þellður þyrer Trua a Jesum Christum /
þa truum vier og so a Jesum Christum /
E. Nj.

þessa það / að vier verðum riecttlæter þyr
er Truna a Christum / en ecþe þyrer Lög
malþins Verð / Þuiad þyrer Verð Lögmal
þins verður ecþert hollð riecttlætt. Og
mz þessu mote verðz öllu manlegu Meg
ne goodra verka þurt þastad / að þui það
þodar alls ecþert til Riecttlættingarennar
þyrer Gude: Þetta er það sama sem so
opt sagt verður / Sola FIDES justificat,
Og með þessum hætte hallda þeir eftt
Esaias og Páll / þessu samþliðdar öll
heilög Ritning. Og huð þann þræter
þessa / sa mæler ecþe að eins i mote þess
are Malsgrein Esaias og S. þaals Orð
um sem nu var þramsett / heildur i mote
allre heilagre Ritningu: Þar þyrer seigz
ium vier (so sem sa Guds Madur Luth
erus hefur vt að Guds Orde kient og tal
að) Huð sem þrelfður vill verða þra
Syndene og Dandanum / sa skal vita þ /
að þar er ecþert aþað Ræð / eingin önnur
þialp / vtan þesse / að vier lærum að þect
ia Christu riecttelega / Su þin sama Þyning
ing alleina / giðrer oss þrij og þrialsa þra
Syndene og öllu illu. En Spamaduren
Esaias talar hier um sljka Þyning Chri
sti / sem vier þaum að Euangelio / Sem er
að vita / huð eða huiljgur að Christur
er /

er/og huad hañ vorra vegna giört hepi/
 sem er þetta/ Ad vita og trua þui/ ad
 hañ sie sañur Guds Sonur/gieten af hei
 lögum Anda/ þæddur af Mariu Aleyu/
 þyndur vnder Pontio Pilato / ecke vegna
 sína Synða (þuiad hañ var sialpur heis
 lagur & saklaus) helldi vegna alls heim
 síns Synða/huðrium hñ blod vppa sig/
 so ad vier yrdum af Syndónum leyster &
 þrelfader/og síðan med hönun ríettlát
 er og eilýplega salubolpner. Þesse Kyñ
 ing eda Kunngskapur/ sem veit og kann
 ad seigia/ecke alleinasta/ huad Christur
 hepur giört (þui þad vita og eirner Dis
 óplarner) helldur ad trua þui stadþastles
 ga/ ad allt þetta þad haþe skied off til
 Gagns & gooda/ þesse Kyñing/ hun giör
 er off ríettlata. Og er hier þad vel mer
 klanda/ i mote huðriu ad þesse Kyñing
 er sett og skickud / einkum sem er/i gíegn
 allre manlegre Sornegan/Astundan/Ver
 kum og Vysdome/sem Men-hyggiad ad
 þiena mune til Ríettlættingar þyrer Gude
 Þuiad/þar er eingin hlutur sa ed stodar
 til Salubialpar/nema ad þeckia Jesum
 Christum. Og ad viðsu/þa er þesse Lær
 domur miög þa samlegur og þurdanlegur/
 um chriftelegt Ríettlæte/huört ed alleina

Þó med er í þessu / en öngu öðru / að þec-
ia Christum / þegar manlegt hiarta þor-
latur sig ekki vppa nöfurn hlut annan / en
vppa vorn Lausnara og Frelsara Jesum
Christum sem er krossfestur / og af Daus-
ða vpprisen / og situr nú til Guds hægri
Handar / og sender oss sín heilaga Anda.
Dulad Substantia, Understada edr eigenleg
VERA christeligs Xerilættis / er ekki ne-
ma sön Kyning a Jesu Christo / þ er Tru-
en / med hvörre að vier so sem tókú Chri-
stum í Sang / og medtókum hann í vort
hiarta / & verdum so vissir þar vppa / að
hann hape sig sialpan þyrir oss alla og þyr-
ir vorar Synder vtgieped til Endurlausn-
ar / so sem S. Paull talar / 1. Timot. 2.
Cap. En slíkt Kyning (sem nú opt sage-
ir) hún kienur ekki af vorre. Skynseme /
edur vorum Skilninge nte Formætte / Gu-
ds Gæpa er það / og hans Ord bodar oss
það / Og það þrambydr oss öllum vorn
herra Christum / að hún sie giepefi til for-
nar þyrir allar vorar Synder / Þegar nú
heilagur Ande þar med ahrærrer og vppo-
lyssir vor hiörtu / so þau sia þetta & trua-
þui / þa höfum vier þa riettu Kyning /
annars skilium vier það ekki / og þunnum
ekki að hugga oss þar við í voru hiörtu.

Þar

dur Heilagan Anda/Salubhialpena nie ef
lýpt Lýf: Þad er allt saman Guds Gæ-
pa/og allt þad verkar & vtrietter Christo-
ur alleina/so ad huðr sem Christum þeck-
er riettelega/og truer a hann/ sa er rietts-
latur & salubholpen. Texten.

Þar þyrer vil eg honum mikken þíof-
da i Slutskipte giepa/og honum skulu þr
oplugu ad Herpange verda/ þar þyrer
ad hñ hepur sitt Lýf i Daudan vfgieped/
og er a medal Spillurkía reifnadur/ og
hepur margra Synder bored/z hepur þy-
rer Illgiörda möñum beded.

Hann hepur mier þíonad (seiger Gud-
Sader) i þui/ ad hann hepur vilugur og
med storre Þolenmæde gieped sig i Daud-
an/og er Lýþenu súptur/so sem añar ill-
ræðis Madur/og hepur þorer Synder all-
margra/ og þramkómed mýnu Þþorme/
og hepur giört Þan þyrer illgiörda Möñ-
um/þar þyrer vil eg giepa honum mikken
Mannþíolda/ i sitt Slutskipte/ & þr Ster-
ku skulu verda hans Herpang.

Þier verdur en eitt sín þraskílen og ve-
lúft öll Þorþíenan Heilagra/ en i staden
þramsett Þorþíenan Christi/huðrrar veg-
na/ aller eiga salubholper ad verda/ Þui

ad hañ er sa sem allar Synder hefur Boreð
og Bitalað og Borgað þyrer þær / hu
er þyrer hañ er so sem añar stor Syndare
og Glæpamalur med illgiörða Mönnum
Lífsemi suiptur / & hefur með þessu mo
re gíeped sig i Daudan. Þar þyrer ma hñ
ecku slíkt hafa giört & líbed þorgíepins.

Þui vil eg þyrer þ gíepa hönum mið
en þiölda til Slutskriftis.

Hañ mun suipta Diöþulen sínu Vall
de / & sundurmeria Höggormsins Höpud /
þa mun Herþangenu skipt verða / og þa
mun eg gíepa hönum mjken þiölda / i sinn
Slut. Og þetta sama var mitt aporm /
miñ afeiningur (seiger Gud) þa eg vppa
hañ lagde alls Heimsins Synder / ad hañ
skyllde bera þær / með þui ad omögulege
var / ad nokkur Matur gíæte sínar Synd
er sialpur Bored / so hñ yrde laus við þær.

Um söddan Mañþiölda stendur skrip
ad / Apoca. 7. Cap. Þar Jóhannes seig
er so / Og jeg heyrde Tölu þrra sem teikn
ader voru / af öllum Rynþættum Isra
els Sona / 144000. Þar epter sa jeg
mjken Skara / huörneingen kenne ad telia
af öllum þiöðum / Solke og Tungumal
um / standanda þrañe þyrer Stolum / og
þyrer Lambenu / klæddan huißum Blæð
um /

um/hafande Pálmavís i sínum Höndum.
Og ein ap Anldungónum sagde til mín/
Þessar eru komnar vor myslum Hörmunga
um/og hafa þveiged sín Blæde og hujt
giört þau i Lámb síns Blode. Og Apo.
14. Cap: Jeg sá eitt Lamb standa a
Stallinu Stón og hía þúi/ Hundrad xl.
7 iij. Þusunder/ Þeir hófðu Flápn sína
Sódurs skripad i sínum Lænum.

Og hönum skulu þeir Þplugu ad
Nerpange verda.

Þad eru Kongar 7 Storherrar/ þeir
ed Múne sínum munu hallda þyrer hön-
um/ þeirra Ríste Lónd og Lyder/ Og m-
þeim hætta mun Diöpullen missa store
Þerpang. Terten:

Þar þyrer ad hann hefur siff Líf i
Daudan vtgieped.

So heþ eg elskad Heimenn (setger Gud
Fader) ad eg gæþ vt mín Son þyrer hn/
Enn þad er ecke skied aan hans Vilja og
samþyckes/ þelldur var hann mier blydug
ur alle til Þrossins Danda/ 7 med þeim
hætta hefur hn sialpur gieped sig i Daud-
an/ ellegar heþde Judas læred hn Þyrran/
og so Gydingar/ Þuiad þa hann talade
ecke nema eitt Orð/ Jeg er hann/ þa þiellu
þeir

Þu þu allur a þar apt: / til Jarðar.

Og hafn er a medal Spilluirkia reif-
nadir.

Hönum voru sakar giepnar so sem öð-
rum Spilluirkia / og þar epter var hann
til Dauda dæmdur / og a medal tneggi
Mordingia a Krossin þestur.

Og hefur margra Synder boret.

Já ad vísu / allar Veralldaremar
Synder / Enn ap þu ad Allem vilia eðle
slíka Nád þeckast / nie hana þiggia / þa
skiedur það / ad marger eru kallader ein
þær Utualder. En þesser þær sem ut al-
der verða / þeir eru ad sömu vel marger
huória eg vil giepa hönum i sitt Slutskíp
te / En þo eru hiner myklu þleire sñi soð-
dan Nád þorakta og þorsma / Síae þu
enn sömu til / huórnen þeir þare med syne
ar Synder / og huórnen þeir mune þær ad
eilípu berande verða / i heluiskum Ellde.
En Talan þess mykla Mañþiðla / Gud
Uruallbra / þun skal med öllu þuill verða
það skal huórte Diöpullen nie þeinnar
þorhindra kúna / Villi efan eda aña eðle
sem kallader er / þa kán Gud a. þe ad
an þorðast i þans stad / þuad Afemling
Drottins og hana Aþornur þlytar þu.

ad ganga.

Texten

Og hefur þyrer Illgiörda Mönnum
E. ed.

Þesse Bæn skal og ecke avartarlaus
Glypa/ heildur vera mörgum til gagns &
gooda/ þeir ed i þyrstu vni slíka Guds
Nað ecke sintu/og hana villdu ecke þigg
ia/ enn vni síðer minnu þeir Jðran giöra
og verða sæluholpner/ so sem mörg eru
ðæme til. Þuiad ecke hefur Christur Bedeð
ed alleina þyrer þeim sem hñ Krofspestu/
eda þeim sem hñ spottudu a Krofsentü/
heildur hefur hñ Bedeð þyrer þleirum öb
rum/ so sem hans Ord lioflega vtvißa/
Johañ. 17. Cap. Og i þeim 22. Psal:
Þitru hñ þyrer allre sine christne/ i giegñ
Opsofnun og æde allra hennar Ovina.
Og slíka Bæn hefur hñ giört/med Tæra
þollum og hærre Röðdu/so sem stendur i
Þistlenum til Hebreos. Johañes seiger &
so/ 1. Job: 2. Cap. Sona þorn mýn/
syndgeste ecke/ Enn ep nöckur syndgar/ þa
þöpum vier einn Arnadarmann þia Söðs
stnum Jesum Christum/ sa Riettlatur
er og hñ same er þorlífum þyrer vorar
Synder/ og ecke alleinastia þyrer vorar/
heildur alls Heimsins Synder.

Þetta er nu i sturtu Mále/ Summa

In

Jñehallb og Mergur
ar/vm Riettlæted og
örta Grein Gud fialpar
legum Ordum og Syrerhettum og
Berad/pyrer Munn sinna heilagra
manna og Postulanna / einkum i þessum
Capitula. Siattu nu til / ad vort
um hier vid/stadpaster i Trunng/ad
ur Guds Jesus Christus sie þ Lamb Guds
sem ber heimans Synder / r latum cele
stia off þar i þra / þui ad Dispullen þes
ur alla astundan a þui/ad spilla þessum
Lardome/og þoma off þra riectre Under
stödu Gudz heilagra Orda r Syrerhettum.

Syrer þennan einþallda Skilning og
þuggunar þallu Understödu þessa Dyrd
ærliga Capitula/ og annarra Gudz
Orda / þa sie Almættugum Gudz
Lop r Dyrd r Þackar /
eilýpu/ Amen.

FINIS.

